

HEIJASTE

3/2001 21.9.2001

17. vuosikerta

Irtonumero 25 mk

<i>Kalevi Eklöf</i>	Puheenjohtajan kynästä	3
<i>Eija Seppänen</i>	Korkein – mystisyydessään tunnistamaton	4
<i>Seppo Niskanen</i>	Veljeskansa meren takana	12
<i>Martti Vanninen</i>	Korkeimman filosofiaa	12
<i>Martti Vanninen</i>	Arkkitehtoniset sfäärit. Osa 1: Paikallisjärjestelmä	16
<i>Eija Seppänen</i>	Enkelihoidon ja serafipalvelu	20
<i>Seppo Niskanen</i>	Messutiedotus	28

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
 Runeberginkatu 54a A 5
 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 496 561
 040 524 3759
seppo.kanerva@kolumbus.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenk. 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070

Tapio Talvitie
 Kuurinkuja 3, 02750
 ESPOO
 Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertalaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 90 markkaa, irtonumero 25 markkaa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Merita 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 4/2001 tarkoitettua aineiston toimitukselle 15.11.2001 mennessä.

Suomen Urantia-Seura r.y.	Sihteeri, Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 Espoo Puhelin: (09) 884 9783 Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Kotisivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	Runeberginkatu 54a A 5, 00260 Helsinki Puhelin: (09) 496 561; faksi: (09) 496 225 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Kotisivu: <i>http://justice.urantia.org/~finland</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Merita 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten: keräysluvan numero: OKU1208A)	Merita 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Leonia 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Kesä on jäämässä muistojen joukkoon ja syksy lähestyy uhkaavasti. Opinahjot aloittavat toimintansa loman jälkeen, ja tiedonhaluiset kiiruhtavat luennoille ja valitsemilleen kursseille tietoja ja taitoja täydentämään. Pitkään kestänyt lääkärilakkokin on ohi, ja yhteiskunta on siltäkin osin palaamassa normaaliin järjestykseen. Mutta copyright-oikeudet aiheuttavat edelleenkin päänvaivaa Urantia-yhteisön piirissä ”isossa maailmassa”.

Ison veden takana käydyssä oikeudenkäynnissä on valamiehistö antanut ratkaisun, jonka mukaan *The Urantia Bookin* yhdysvaltalaiset tekijänoikeudet ovat pätemättömiä. Myös kyseisen oikeuden tuomari on antanut päätöksensä, joka on samanlainen valamiehistön päätöksen kanssa. Tämän päätöksen mukaisesti säätien tekijänoikeuksien voimassaoloajan pidennys katsotaan pätemättömäksi Yhdysvalloissa. On kuitenkin tässä yhteydessä muistettava, että **Urantia-säätien kansainväliset tekijänoikeudet englanninkieliseen tekstiin ja tekijänoikeudet julkaistuihin käännöksiin ovat edelleen voimassa sekä Yhdysvalloissa että kansainvälisesti.**

Ja jälleen, vaikka kumpikin osapuoli, sekä Michael Foundation että Urantia Foundation, on oikeutettu valittamaan seuraavaan oikeusasteeseen, on Fellowshipin yleisneuvosto päättänyt, että Fellowship painattaa oman englanninkielisen *Urantia-kirjan*. Näinhän tapahtui myös edellisen vastaavanlaisen tilanteen, ns. Maaherra-oikeudenkäynnin yhteydessä. Samankaltaisista pyrkimyksistä on osaltaan kyse myös Harry McMullan III:n (Michael Foundation) julkaisun *Jesus – A New Revelation* yhteydessä.

Käydyssä oikeudenkäynnissä Michael Foundationin ainoana todistajana esiintyi herra McMullan itse, kuten lukijakunnalle lähetetystä tiedotteesta käy ilmi. Siitä ilmenee myös todistajan tyyli ja hänen käyttämänsä asiaseikat, joiden perusteella oikeuden päätös annettiin. Voidaan kaikesti sanoa, että näiden seikkojen johdosta tai niistä riippumatta täytyy olla kysymys erikoislaatuista kirjasta sen aiheuttaessa näin monenlaatuisia pyrkimyksiä. Luulisi yhteistyön olevan kaikkien osapuolien kannalta hyödyllisempää,

tuloksellisempaa ja vähemmän energiaa ja voimia kuluttavaa.

Noin kaksi vuotta sitten saimme viestin ns. ”tuhatvuosisakomitean” työskentelynä syntyneiden neuvottelujen tuloksesta: TUHATVUOSIALOITEKOMITEA SUOSITTELEE IUA:LLE JA FELLOWSHIPILLE YHTEISTYÖLIITTOUMAA. Se oli hyvä uutinen. Tämän suosituksen mukaista toimintaa on yritetty työstää ja sopia näiden kahden vuoden aikana. Vaan ei se ole oikein onnistunut, ja Fellowshipin uusi *Urantia-kirjan* painatuspäätös kumoaa lopullisesti tämänkin edistyksellisen komiteatyöskentelyn tulokset.

Tyytyväisyydellä on kuitenkin pantava merkille, että IUA:n toiminta laajenee ja jatkuu niin meillä kuin muuallakin. Uusi kansallinen seura on perustettu Senegaliin. Kolumbiaan on perustettu uusi paikallinen seura siellä jo olevien seurojen lisäksi. Myös Espanjaan on perusteilla seura, tällä erää paikallinen seura heidän voimavarojensa mukaan. Ison veden tuolle puolen, Washingtonin osavaltioon, on perustettu Urantia-yhdistys. Se on Yhdysvaltain kansallisen Urantia-yhdistyksen, USUA:n, 24:s paikallisyhdistys. Myös viime heinäkuun jäsentiedotteessa mainittu IUA:n sääntöjen muutostyö on edistynyt. Urantia-säätien johtokunta, joka sääntöjen tässä tapauksessa toimii IUA:n johtokuntana, on hyväksynyt IUA:n uuden rakenteen periaatteet. Niinpä saadaan piakkoin luonnos IUA:n uusiksi säännöiksi kommentoitavaksi.

IUA:n Suomen-toimiston osalta on syytä huomata Internetin urantias-listalla ollut uutinen:

SUOMEN-TOIMISTON HOITO

Urantia-säätien Suomen-toimiston nykyiset hoitajat luopuvat tehtävästä, ja uusi hoitosopimus on tekeillä **Kristina ja Pekka Siikalan** kanssa. Kun tehtävien siirto on lopullisesti tapahtunut, ilmoitamme toimiston uuden osoitteen ja puhelinnumeron. Sähköpostiosoite pysyy samana eli se on edelleen

urantia-saatio@urantia.fi

Tämän johdosta esitämme parhaat kiitokset toimiston nykyisille hoitajille Seppo Niskaselle ja Seppo Kanervalle yhteistyöstä, saamastamme palvelusta ja asioiden hyvästä hoidosta. Samalla toivotamme onnea ja siunausta toimiston tuleville uusille virkailijoille Kristina ja Pekka Siikalalle.

IUA-yhteisöön kuuluvan oman seuramme kesäpäivät ja vuosikokous sujuivat kesäisissä tunnelmissa Itämerikeskuksessa Kellokoskella. Vaikka kokoustilojen käytön ja varausten osalta sattuikin päällekkäisiä käyttötarpeita, saatiin ohjelma vietyä konferenssikomitean käytännön kokemuksella ja sopuisan yhteishengen vallitessa mallikkaasti läpi. Henkilövalinnat sujuivat vuosikokouksessa yksimielisesti, ja kokous eteni leppoisan sujuvasti valitun puheenjohtajan ohjaillessa kokoustapahtumia rutiinilla.

Kiitokset hallitustyöskentelyn sääntöjen mukaisen määräajan täytyessä jättäneille aktiivisesta panoksesta seuran toimintaan, kuten myös kiitokset kaikille komiteajäsenille. Tervetuloa kaikki hallituksen ja komiteoiden jäsenet ideoimaan ja vaikuttamaan Suomen Urantia-seuraan ja sen toimintaan.

Lukijoille ja jäsenille parhaat kiitokset luottamuksesta ja toimintaan osallistumisesta, ja muistakaa tekin ideoilla ja esityksillä komiteoita tai suoraan hallitusta tai sen jäseniä, kun on mielestänne idean paikka tai syytä kohentaa tai parantaa toimintaa.

Hyvää syyskauden alkua ja antoisia yhdessäolo- ja lukukokemuksia *Urantia-kirjan* tiimoilta.

Kalevi Eklöf

Korkein – mystisyydessään tunnistamaton, etäinen ja silti lähellä

Eija Seppänen-Bol otinski

Korkeimman pohtiminen synnyttää meissä väistämättä runoilijan. Korkeimman ajattelemisen on syvästi esteettinen prosessi. Korkeimman ymmärtämisen yrittäminen vie meidät uuteen, salaperäiseen maailmaan, joka on meidän vanha entinen maailmamme uudella tavalla nähtynä. Saamme katsoa maailmaamme sen sisä- ja ulkopuolelta kosmisen filosofin silmin. Totuus, hyvyys ja kauneus – rakkaus – voisivat ilmentyä mahdollisuuksina meidän kauttamme Korkeimmassa. *Hengen hedelmät ovat Korkeimman substanssi sellaisena kuin hän on ihmiskokemuksessa käsitettävissä.* [1290:3] (Substanssi on ilmiöiden havaittavien ominaisuuksien kannattaja eli olemus.)

Kasvaakseen valtakunnassa, ”ollakseen siellä tunnettu”, tulee tuottaa hengen hedelmiä: – – *rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, sävyisyys ja itsehillintä.* [381:7] Ja Jeesuksen sanoin:

[J]umalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittömän rehellisyys, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, luottavainen usko, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha. [2054:3]

Meillä on monta äitiä: Iankaikkinen Äiti-Poika, Ääretön Henki, paikallisuniversumin Äiti-Henki, galaktinen Äiti, Äiti-Maa, ja maanpäällinen äitimme, mutta myös Korkein edustaa meille Jumaluuden äitiyaspektia.

*Daode Jing*ssä **Lao-tse** sanoo:

”Maailmalla on alkunsa
sitä voitaisiin kutsua Maailman Äidiksi.
Kun käsittää Äidin olemuksen, tuntee
myös sen lapset.

Ja kun opittuaan tuntemaan lapset
pitäytyy edelleen Äidissä,
niin elää turvassa päivänsä loppuun.”

Esitelmäni otsikointi on kuin suomalainen vanhan kansan arvoitus: Mikä Jumala se on, joka on mystisyydessään tunnistamaton, etäinen ja silti lähellä?

Ja jos näin, mitä hyötyä meille ihmisille on tällaisesta Jumalasta?

Miksi ei riitä, että olisi pelkästään Universaalisen Isän ja Hänen lapsensa välinen suhde?

Mihin Korkeinta tarvitaan? Onko Hän väistämätön? Ovatko ihmisperäiset filosofit ja teologit havainneet Korkeimman olemassaoloa? Mistä Korkeimman löytää tämän päivän maailmasta; miten Hän ilmenee maailmassa?

Muun muassa näihin kysymyksiin pyrin vastaamaan. Nämä kysymykset ”riivasivat” minua myös yrittämään tätä prosessia: Korkeimman ymmärtämistä. Aloitin tien kulkemisen siten, että tutustuin aluksi siihen, mitä Urantia-liikkeen piirissä on kirjoitettu Korkeimmasta. Löysin kolme erinomaista artikkelia, joissa **synteesi, evoluutio ja kokemukse-lisuus** nousivat esille Korkeinta luonnehtivina ominaispiirteinä.

Seuraavaksi etsin *Urantia-kirjasta* kohtia, joissa viitattaisiin ihmisperäisiin käsityksiin Korkeimmasta, ja ensimmäiseksi löysin seuraavan kohdan, josta pääsemmekin suoraan käsittelemään Korkeimman olemusta: *Tietyissä osakysymyksissä Ainoan Universaalisen Ylisielun käsite luodun olennon koko olemassaolosta tehdyn yhteenvedon kokonaistuloksena johdatti Intian filosofit hyvin lähelle totuutta Korkeimmasta Olenosta, mutta tästä totuudesta ei ollut heille mitään hyötyä siksi, että he eivät onnistuneet kehittämään mitään ymmärrettävää tai järkevää omakohtaista lähestymistietä kehittämänsä, Brahmuis-Narajanaksi kutsutun, teoreettisen ja monoteistisen päämäärän saavuttamiseen.* [1030:4]

Käsitellään tätä otetta *Urantia-kirjasta* hieman tarkemmin. Miten Intian filosofit siis käsittävät Brahman-Narayanan? **Harperin** *Hinduismien sanakirjassa* sanotaan seuraavaa: "Narayana on arkkityyppinen luovan voiman, aurinkoenergian tai kosmisen energian personoituma, joka samastetaan aurinko-Vishnuun, hengellisen valaistumisen symboliin." Nimi juontuu sanoista "narah" eli alkuvedet (kaiken elämän lähde) ja "ayana" eli luojan asumus; luojan, joka liikkuu vetten päällä ja jaksottaisesti uudistaa maailmankaikkeuden, uskomus, joka on ollut yhteinen muinaisille jokivilisaatioille. Useista intialaisista luomiskertomuksista, joita esiintyy paikallisesti tai joita kannattavat itsenäiset papilliset koulukunnat, tämä, joka koskee Narayanan roolia ja auringon ja vesistöjen toimintaa, on mahdollisesti järkipäisempi selitys elämän synnylle kuin muut ja myöskin olettaa Vedojen aurinko-Vishnun ja Purana-Vishnun välillä olevan luonnollisen suhteen. Tähän viitataan, kun maailma hajaantuu sen muodottomaan, eriytymättömään tilaan aikojen lopulla. Vishnun sanotaan silloin lepävään kosmisen Sesa-käärmeen päällä, joka ui alkuvesissä. Kun seuraavan aikakauden on määrä alkaa, Vishnu (Narayana) herää ja luo uudelleen maailman. Tämä myytti on luonnollisesti nostanut esille monia sovellutuksia Vishnun olemusta ja sen monia aspekteja, myös Narayanaa, mietiskeleville uskovaisille. Täten, ollessaan vain yksi kosmisen uudistumisen teorioista, Narayana-teoriasta tuli niiden kaikkien yhteenveto. Tästä syystä oli vain ajan kysymys, että Brahman, luojahahmon, teoriassa pääjumalan, mutta vain vähän palvotun, tilalle astui Narayana, jonka sekä Vaisnava- että Saivakoulukunnat hyväksyvät Universaalisen olevaisen, atmanin, ilmentymäksi, joka on kaikissa olevaisissa ja joka kaikki olevaiset ovat. Häntä huudetaan avuksi seuraavan mantran avulla: "Om! Namo Narayanaya!"

Narayana elää nelinkertaisena muotona: Ensimmäinen on tutkimaton, selittämätön; viisaat näkevät

sen kirkkaana ja tuliseppelten peittämänä; uskovaisille se on täydellisyys ja voittaa kaikki ominaisuudet; Vasudevana se on vailla egoismia. Toinen on nimeltään Sesa, joka käärmeen muodossa ylläpitää maailmaa päänsä päällä. Kolmas on aktiivinen muoto, jossa Narayana laskeutuu maan päälle erilaisina inkarnaatioina, avataroina, saattaakseen uudelleen voimaan oikeamielisyyden. Neljäs muoto odottaa vedessä paneutuneena lepäämään makuusijalle, joka muodostuu Ananta-käärmeen kiemuroista.

Narayanaa, hänen käärmemakuusijaansa ja vesiä voidaan pitää kolmiyhteisenä ilmiönä yhdestä ainoasta jumalallisesta, katoamattomasta kosmisesta substanssista, energiasta, joka on kaikkien elämänmuotojen pohjalla ja niissä sisäisesti olevana.

Svetasvara Upanisadissa sanotaan: "Mitä tahansa tässä maailmankaikkeudessa nähdään tai kuullaan, kaiken tämän täyttää – sekä sisä- että ulkopuolelta – Narayana." *Rig Veda* ja *Brahmanat* sanovat: Narayana on "kaikkien olevaisten päämäärä", "ihmisen olinpaikka ja leposija".

Nykyaikaiset hindukosmologian tutkijat ovat kehittäneet Kvantti-Brahmanin ajatusta, joka muodostaisi energeettisen yhtenäisteorian gravitaatiovoiman, sähkömagneettisen voiman, heikon ydinvoiman ja vahvan ydinvoiman selittämiseksi. Kvantti-Brahman olisi Absoluutin ruumis.

Tällä voisi olla joitakin yhtymäkohtia *Urantia-kirjan* Kaikkivaltiaan Korkeimman ei-persoonallisen aspektin eli Korkeimpien Luoja-Persoonallisuuksien voimasynteesin kanssa.

Urantia-kirjassa sanotaan: *Korkein-käsitteen pitää luoda puitteet sille, että henkipersoonana, evolutionaarinen voima sekä voima-persoonallisuuden synteesi – evolutionaarisen voiman yhdistyminen henkipersoonallisuuteen ja tämän hallitseva asema voimaan nähden – mielletään toisistaan eroaviksi.* [1164:5]

Toinen ihmisperäinen konsepti, joka *Urantia-kirjan* mukaan tulee lähelle Korkeimman erästä aspektia, on hinduilla esiintyvä "syysuhteen jatkuvuuden karma-prinsiippi". *Urantia-kirjassa* sanotaan: *Syysuhteen jatkuvuuden karma-prinsiippi taas on hyvin lähellä totuutta kaikkien ajallis-avaruudellisten toimintojen heijastuksellisesta synteisistä Korkeimman jumaluuslänäolossa, mutta tämä postulaatti ei tarjonnut koskaan sellaista mahdollisuutta, että yksittäinen uskonnonharjoittaja sen rinnalla saavuttaisi omakohtaisesti Jumaluuden, vaan se tarjosi vain koko persoonallisuuden perimmältään tapahtuvan vaipumisen Universaaliseen Ylisieluun.* [1030:5]

Käsitellään taas tätä otetta hieman tarkemmin. Ensinnäkin, mikä on on hinduille syysuhteen jatkuvuuden karma-prinsiippi? **Stephen Cross** kertoo kirjassaan *Hindulaisuus*, että karma tarkoittaa sanaa "teko" ja on käytännössä sitä, että menneiden teko-

jen seurausten varasto, joka siirtyy elämästä toiseen, määrää yksilön jälleensyntymän ja ehdollistumisen. Hindujen käsityksen mukaan ihmismielessä on osa nimeltään "citta" eli "kasaantua", joka tarkoittaa sitä mielen osaa, johon kerääntyvät muistot, sekä tietoiset että tiedostamattomat tunnemuistot, jotka ehdollistavat yksilön. "Citta" on ennen kaikkea alitajuinen mieli, ja se on karman sijaintipaikka. Hindu psykologian mukaan syvään juurtunut tiedostamaton pyrkimys – tunteenomaiset impulssit, mieltymykset ja vastenmielisyydet, toivot ja pelot ehdollistavat yksilöllisen minän. "Cittan" kätkössä uinuva määrää paljolti tulevaa elämää.

Kirjailija ja lehtimies **Paul Brunton** kertoo kirjassaan *Meditaatio ja karma* seuraavaa: "Karma opettaa meille, että koko maailmankaikkeus on itseään toteuttava järjestelmä. Sen olemassaolo ja jatkuva toiminta riippuu, kuten omammekin, jostakin äärettömän paljon suuremmasta kuin se itse. Koko järjestelmä kasvaa, heikkenee tai pysyy muuttumattomana sen kautta, mitä kukin sen osanen tekee tai jättää tekemättä. Karma on lopulta meidän vakuutemme siitä, että meillä on merkityksemme osana kokonaisuuden elämää – –." Brunton jatkaa: "Jotenkin, jossakin ja joskus kaikki se, mitä teemme, heijastuu lopulta itseemme. Karman tutkiminen paljastaa, että ihmisten on maksettava paitsi siitä, mitä he ovat tehneet väärin, myös siitä, mitä he ovat jättäneet tekemättä – –. Karma olisi merkityksetöntä, jos ei olisi jonkinlaista järjestynyttä jatkuvuutta kaikkien niiden asioiden ja olentojen välillä, jotka yhdessä muodostavat maailmankaikkeuden menneen, nykyisen ja tulevan. Se tarkoittaa, että maailmankaikkeuden on ylläpidettävä ja säilytettävä jonkinlaista muistia salatuissa uumenissaan – –."

Mikä sitten on "kaikkien ajallis-avaruudellisten toimintojen heijastuksellinen synteesi"? *Urantia-kirjassahan* kerrotaan heijastuksellisuuden olevan yksi Korkeimman tärkeimpiä funktioita. Heijastuvuus on Myötätöimijän, Korkeimman Olennon ja Valtianshenkien mielitasojen ilmiö ja on siirrettävissä kaikille olennoille (mm. Heijastaville Hengille, sekonafeille), jotka toimivat tässä universaalisessa tietojenkeruujärjestelmässä. (s. 201) Se koostuu seuraavista osista: tiedonvälityksestä, muistiin merkitsemisestä sekä uutistenkeruu- ja säädökset levittävästä koneistosta. Myötätöimija koordinoi maailmankaikkeuden aktualisuuden kaikki tasot: mentaalisen, aineellisen ja hengellisen siten, että ne otetaan huomioon yhtäaikaan. Universumiheijasteisuus merkitsee kykyä nähdä, kuulla, tuntea ja tietää kaikki asiat niiden tapahtumishetkellä kaikkialla superuniversumissa ja keskittää heijastamalla tämä kaikki tietämys ja tieto

mihin tahansa haluttuun paikkaan.

Heijastusilmiö edustaa kaikkien, koko luomistuloksesta tavattavien olemassaolovaiheiden keskinäistä vuorovaikutusta. Heijasteisuus näyttää olevan kaikkietävyyttä kokemuksellisen finiittisyyden rajoissa ja edustaa Korkeimman Olennon läsnäolotoisuuden esiinnousemista. Heijastamisen hyväksikäyttö missä tahansa sen vaiheissa on samaa kuin osittainen kontakti Korkeimman tajuntaan. (s. 105)

Niinpä niin, hindut ovat siis ehtineet ajatella kaikenlaista! Mutta onko **länsimaisessa filosofisessa ja uskonnollisessa ajattelussa** Korkeinta Olentoa vastaavia tai lähellä olevia käsitteitä?

Kyllä on, mutta näyttää siltä, että vasta darwinilainen ihmisen evoluution tosiasian käsittäminen on tehnyt mahdolliseksi länsimaisessa uskonnollisessa ajattelussa Jumaluuden käsittämisen siten, että Jumaluudella on myös finiittinen ja kehittyvä vaiheensa.

Korkeinta Olentoa vastaava konsepti esiintyy prosessiteologiassa ja prosessifilosofiassa, jotka juontuvat ennen kaikkea filosofi **Alfred North Whiteheadin** kirjoituksista, joskin todellisuuden muuttuvan luonteen puolesta puhui jo kreikkalainen filosofi **Herakleitos** 500 eKr ja sen, että "kaikki virtaa", ymmärtävät myös ihmiset yleensäkin täysin intuitiivisesti.

Tätä nykyä Itä-Aasian ja kristittyjen uskonnonfilosofien välillä käydään vilkasta keskustelua prosessiteologiasta, joka voisi muodostaa yhtymäkohdan heidän uskonnollisille näkemyksilleen.

Haluan tässä esitellä jonkin verran Whiteheadia, joka on ainakin popularistisena filosofina aika tuntematon Suomessa, ja jonka teoksia ei ole saatavana suomenkielisenä. *Urantia-kirjan* lukijoiden ja opiskelijoiden on myös hyvä tietää, että Whitehead on yksi *Urantia-kirjan* ilmoituksenantajien mainitsemista ihmisperäisistä lähteistä.

Alfred North Whitehead (1861–1947) oli englantilainen matemaatikko, loogikko ja filosofi. Hän toimi mm. Harvardin yliopiston filosofian professorina ja laati filosofi **Bertrand Russellin** kanssa kuuluisan klassikkoteoksen *Principia Mathematica*, josta itse Russell on *Muistokirjoituksessa* vuodelta 1937 sanonut: "Principia Mathematica -teoksen arvo on epäilemättä suurimmaksi osaksi professori Whiteheadin ansiota, miehen, jonka myöhemmät teokset osoittavat, että hänellä on sitä oivalluksen ja hengen syvyyttä, joka niin silmiinpistäväällä tavalla puuttuu Russellilta – –. Russellin todistelusta puuttuvat nuo korkeammat näkökohdat, jotka nousevat pelkän loogikan yläpuolelle."

Seuraavassa North Whiteheadin filosofian esitellyssä on käytetty hyväksi Internetiä, *Encyclopaedia*

Fennicaa ja *Otavan suurta ensyklopediaa*. Whitehead lähtee filosofiassaan suhteellisuuden käsitteestä ja uuden ajan filosofian esittämästä substanssin käsitteen kritiikistä. (Substanssi filosofiassa tarkoittaa tosioliota, pysyvää oliota vastakohtana vaihtuville tiloille ja ominaisuuksille; substanssi on häviämätön ja muuttumaton olevaisen perustekijä.) Substanssin käsitteen uudelleen määrittely johtaa Whiteheadilla todellisuuden selitykseen, jossa olevainen on orgaaninen kokonaisuus, tapahtumien hahmottunut prosessi, jossa tietyt mahdollisuudet todellistuvat luomisvoiman alkuperusteen mukaan siirryttäessä nykyisestä todellisuudesta uuteen todellisuuteen. Kaikki tapahtuneet todellisuuden yksiköt ”valikoituvat” puhtaiden mahdollisuuksien maailmasta. Whiteheadin käsityksen mukaan vain Jumala voi olla substanssin kaltainen, ”joka ei vaadi kuin itsensä ollakseen olemassa.”

Whiteheadin pääteokset ovat *Process and Reality* (1927–1928) ja *Religion in the Making* (1926). Teoksessaan *Religion in the Making* Whitehead kirjoittaa: ”Moderni maailma on kadottanut Jumalan ja etsii häntä – –. Kaikki uskonnollisen dogmin yksinkertaiset kariatukset kariutuvat pahuuden ongelman kohdalle – –. Totuuteen ei ole oikopolkuja – –. Uskonto on hengen kaipausta siihen, että olemassaolon tosiasiat löytäisivät oikeutuksensa olemassaolemisen luonteesta – –. ”Sieluni janoaa Jumalaa”, kirjoittaa psalmisti – –. Tiede voi levätä naiivisti uskossa, uskonto etsii ja kaipaa oikeutusta olemassaololle – –. On olemassa ”taivasten valtakunta” a priori, ennen ajankohtaisten tapahtumien tapahtumista, ja on olemassa sama taivasten valtakunta löytämässä täyttymystään tämän tapahtumisen myötä. Mutta niin kuin ”taivasten valtakunta” kulkee läpi luonnollisen maailman, niin kulkee luonnollinen maailma ”taivasten valtakunnan” läpi. – – Maailma on yhteisössä esitetty yksinäisyyden kuva. Yksiköiden yksilöllisyys on yhtä tärkeää kuin niiden yhteisöllisyys. Uskonnon pääaihe on yksilöllisyyden ilmentymä yhteisöllisyydessä – –. Jos olisi olemassa täydellinen determinismi, niin silloin pahan olemassaolon maailmassa täytyisi olla sopusoinnussa Jumalan luonteen kanssa. Nyt paha esiintyy fyysisessä ja henkisessä kärsimyksessä, korkeamman kokemuksen tason hävitessä alemman kokemuksen tieltä – –. Pahan epävakaisuus on maailman moraalinen sääntö. – – Paha on positiivista ja tuhoavaa; se, mikä on hyvää, on positiivista ja luovaa. Sisäinen säilyvyys on ominaista sille, mikä on hyvää itsessään. Sen tuhoutuminen voi tapahtua vain ulkoapäin mutta ei sisällepäin – –. Koska Jumala on todellinen, Hänen täytyy sisällyttää itseensä kokonaisuusmaailmankaikkeuden synteesi – –. Hänen loppuunsaattamisensa niin, että

Hän on vapautettu muuttumisesta joksikin muuksi, täytyy tarkoittaa, että Hänen luontonsa jää itselleen uskolliseksi kaiken muutoksen suhteen.”

Eräissä aikaisemmassa luennossa Korkeimmasta oli Häntä ajatuksena verrattu jesuiittafilosofi **Pierre Teilhard de Chardinin** (1881– 1955) teoksessaan *Tapaus ihminen* esittämään Omega-Jumalaan. Korkein on kuitenkin varsin erilainen käsite kuin Teilhardin Omega-Jumala, joskin myös yhtymäkohtia löytyy. Teilhardin mukaan Omega-Jumalalla eli -pisteellä on seuraavia ominaisuuksia:

- Synteesin kehityksellisesti luova arvo: Jokaisella korkeammalla yhtymisen asteella tulee esiin ja saa uuden järjestyksen jokin, jota ei voida johtaa sen erillisinä tarkastelluista osakokonaisuuksista.
- Maailman korkeuksissa muodostuu universumin evoluution myötä ”sielujen sielu”.
- Rakkauten voima: Sisäisen energian käsittein ilmaistuna Omegan kosmisen toiminnan on pantava alulle ja säteilyllään edistettävä maailman ajattelevien hiukkasten yksimielisyyttä. Vaikuttaakseen suurimmalla mahdollisella vetovoimalla Omegan on oltava läsnä suurimassa mahdollisessa määrässä.
- Omega on korkeamman elämän – ylielämän – lähde, ja näin Omegan tulee olla riippumaton evoluution voimien mahdollisesta sortumisesta. Omega on luonnostaan vapaa tilasta ja ajasta, mutta se kokoaa ne itseensä.

Teilhard kuvaa Omegaa neljällä ydinsanalla: riippumattomuus, todellisuus, peräytymättömyys ja transkendenttaalisuus. ”Pakenemme entropiaa kääntymällä kohti Omegaa”, sanoo Teilhard.

Vakaumuksellisena kristittyinä Teilhard kuitenkin sisäisen dialoginsa jatkuessa samaisti Omegan Jeesuksen toiseen tulemiseen; tämä kosminen Kristus seisoo maailmankaikkeuden kokoavassa pisteessä, joka on yhtä kuin omega ja parousia, Kristuksen toinen tuleminen.

Haluaisin vielä tuoda esille muutamien filosofien pohdintaa, joista modernilla tavalla puhuu ekofilosofian professori **Henryk Skolimowski** kirjassaan *Mielen näyttämä*, jossa hän pohdiskelee evoluutiota ja hengellisyyttä. Ainakin minusta ovat kiehtovia seuraavat hänen kirjansa otteet, jotka mielestäni valottavat ihmisen olemista Korkeimmassa:

”Jos – – näemme itsemme keskeneräisinä hengellisinä olentoina, itse asiassa vasta evoluutiomme lapsuutta elävinä, silloin meidän on yksinkertaisesti mahdotonta hyväksyä sitä käsitystä, että Jumala on luonut meidät täydellisiksi. Väitetty täydellisyytemme saa vikamme näyttämään mielettömiltä. Niin, kun

tarkastelemme alkuamme kosmisen pölyn uumenissa, se näyttää kaikkea muuta kuin jumalalliselta. Sitä vastoin tosiasialliset puutteemme tulevat hyvin ymmärrettäviksi, samoin pyrkimyksemme kohti täydellisyyttä. Tulemme jumalallisiksi vasta tien päässä. Ja näin tapahtuu vain, jos toteutamme meissä olevan Jumalan, sillä Jumala on syntymässä – meissä. Sisälämme olevan Jumalan idea on täysin mielekäs. Mitä pitemmälle pääsemme evoluutiotiellämme, sitä lähemmäs voimme päästä häntä. Tästä syystä matkamme on transsendoimista – yhä pitemmälle ja pitemmälle menevää, ei koskaan palaamista, sillä palaaminen on armosta pois joutumista. Näin evoluutio katkaisee perinnäisten uskontojen vaikeasti käsiteltävän ongelman: miten selittää ihmisen viat samalla kun väitetään, että hän on jumalallinen olento.”

Eli Korkeimman aavistus elää ajassamme! Ja koska Korkeimman filosofia on arvofilosofiaa, haluaisin vielä tuoda esille, mitä Skolimowski kirjoittaa kirjassaan arvoista: ”Jollei ole olemassa arvoja, jotka pitävät ihmisyksilöitä koossa, silloin ei ole myöskään arvoja, jotka pitävät yhteiskuntia koossa. Jollei ole olemassa arvoja, joiden nojalla jotkut asiat ovat pyhiä, silloin kaikki on maallista ja hyödykkeen asemassa – hyväksikäytön ja riiston kohde –. Länsimaisen mielen ahdinko ja läntisen kulttuurin nihilismi eivät ole seurausta lännen sielullisesta uupumisesta – levotonta, laajentumishaluista energiaa hänellä on! – Sen ahdinko johtuu rampauttavista ihanteista ja kapeista näyistä, jotka maallinen mielikuvitus on aiheuttanut meille ja jotka ovat lopulta johtaneet surkastuneeseen näkyyn ihmisestä kuluttajana.”

Annetaan Skolimowskin vielä jatkaa: ”Jumala on itseään toteuttava evoluutio, joka muuttaa meitä yhä säteilevämmiksi Jumaluuden osasiksi. Opimme Jumalan merkityksen prosessissa, jossa meistä tulee Jumala. ”Totisesti se, joka tuntee Jumalan, tulee Jumalaksi.” (*Mandukya-Upaniṣad*). Tämän oivalluksen kauhastavuus ei saa olla portti suuriluuloisuuteen vaan nöyryyteen. Etsikäämme valoa, samalla kun olemme tietoisia meitä ympäröivästä pimeydestä. Ylistäkäämme elämää samalla kun olemme tietoisia sen syntyyn liittyvästä tuskasta. Ottakaamme vastaan Jumala samalla kun olemme tietoisia siitä, että tällä hetkellä olemme vain ihmisiä.” Näin siis julistaa Skolimowski.

Itse asiassa kaikki elävä teologinen, filosofinen ja mystinen Jumalan pohdinta on tosiasiasa Korkeimman pohtimista. *Urantia-kirja* vahvistaa tämän: *Jos totisesti halajatte löytää Jumalan, ette voi välttää siltä, että olette mielessänne synnyttäneet tietoisuuden Korkeimmasta.* [1288:1] Totaalisena Jumaluutena Ensimmäinen

Lähde ja Keskus toimii Havonan ulkopuolella, fenomenalisissa universumeissa, vain Paratiisin-Kolminaisuudessa (s. 111). Isä, Poika ja Henki eivät toimi Korkeimman Olennon kanssa henkilökohtaisesti vaan Kolminaisuutena yhdessä hänen kanssaan, eli tämä evolutionaarinen Jumaluus heijastaa Korkeimmuuden Kolminaisuuden suhtautumista (115:5). *Kolminaisuus on sellaisessa suhteessa koko maailmankaikkeuden asioihin, että se on otettava huomioon yrittäessämme selvittää minkä tahansa yksittäisen kosmisen tapahtuman tai persoonallisuuksien keskinäissuhteen kokonaisuutta. Kolminaisuus toimii kosmoksen kaikilla tasoilla, ja kuolevainen ihminen rajoittuu finiittiselle tasolle; siksi ihmisen on tyytyminen finiittiseen käsitykseen Kolminaisuudesta Kolminaisuutena.* [112:9] Tarkastele Kolminaisuutta lihallisena kuolevaisena yksilöllisen valaistuneisuutesi mukaisesti ja sopusoinnussa mielesi ja sielusi reaktioiden kanssa (113:1) Lisäksi tulee muistaa, että meidän ilman välikäsiä tapahtuvasta välittömimmästä mahdollisuudestamme ymmärtää Jumaluutta, Ajatuksensuuntaajasta, on sanottu: *Alkuperäiseltä olemukseltaan ja jumalallisuudeltaan ne ovat Isän kaltaisia, mutta kun ne avaruuden universumeissa kokevat, mitä ajallisuudessa tapahtuu, niistä tulee Korkeimman kaltaisia.* [1288:2]

Tämä viittaisi mahdollisesti siihen, että Ajatuksensuuntaaja-kokemuksetkin ovat enemmän Korkeimman kaltaisia ajallisuudessa eletessä! Eikä ainoastaan Ajatuksensuuntaaja- vaan myös sielukokemus on Korkeimman kaltainen: *Kehittyvän kuolevaisen morontiasielu on todellisuudessa Universaalisen Isän suuntaajavaikutuksen poika ja Korkeimman Olennon, Universaalisen Äidin, kosmisen reaktion lapsi.* [1288:4] Varsinaisen kosminen ”love story”!

Mystisessä Jumalaa etsivässä ja kokevassa kokemuksessa erotetaan nämä kaksi: Isä- ja Äiti-vaihe. Seuraavassa ote nykyaikaisesta mystiikan tutkielmasta *Rakkauten salattu viisaus (Johnston)*: ”Aluksi – – mystikko astuu järjen ja ajattelun tuolle puolen käsitteiden yli käyvään hiljaisuuteen. Täällä Jumala on välittömästi läsnä rakkaudessa. Jumala asuu ihmisen sisimmässä – – sydämessä kohoaa sisäinen tuli, elävä rakkauden liekki, joka johtaa ylevimpään viisauuteen, joka on pimeää, hämärää, salaisuuden täyttämää – –. Ajan mittaan Jumalan rakastavan läsnäolon kokemus muuttuu painostavaksi poissaolon tunnoksi – – puhutaan pimeästä yöstä, tietämättömyyden pilvestä, pohjattomuudesta, tyhjyydestä, eimistään; nämä vertaukset kuvaavat tilaa, jossa ihmistä hämmentää suunnaton salaisuus, johon hänet on syösty. On sanottu, että tämä tyhjyys on yhtä kuin myötätunto. – – Korkeimman viisauden saavuttamiseksi on omaksuttava myötätunto – – vain koko maailmaa kohtaan tunnetun myötätunnon

kautta ihmisestä tulee todella viisas.” Ja Johnson jatkaa: ”Vanhan ajattelutavan kuoleminen ja uuden syntyminen saavutetaan tekemällä kaikki asiat uskollisena oman olemuksen ytimelle. On hyvin tärkeää pysytellä järkeilyssä ja ajattelussa, kunnes tulee avata sydän Hengen hiljaiselle vaikutukselle. Joka hylkää kykynsä, ennen kuin on saanut rakkauden lahjan, on kuin se, joka myy kaiken ennen kuin on nähnyt aarteen, – – sitten saavutetaan rakkauden liitto, jossa ihminen elää Jumalan elämää. Prosessi huipentuu kolmiyhteyden kokemukseen, jossa ihminen huuhahtaa Poikaan samastuneena ja Hengen täyttämänä: ’Abba, Isä.’”

Urantia-kirjassa sanotaan: *Suuntaaja on Korkeimman olemassaolon todellisuuden omakohtaisen oivaltamisen salaisuus.* [1111:6]

Mystikolla Korkein-kokemus on ”pimeä yö”, joka herättää myötätunnon koko maailmaa kohtaan.

Vielä yksi lisä Korkeimman mystiseen filosofiaan, ns. **kaitselmus**, ja yksi arvoituksellinen näkökohta siihen *Urantia-kirjasta*: *Mutta ihminen voi jo nyt tuntea esimakua tästä kaitselmuksesta – sen ikuisuusmerkityksensä – pohtiessaan sitä maailmankaikkeuden tosiasiaa, että kaikki olavaiset, olivatpa ne hyviä tai pahoja, antavat oman panoksensa siihen, että Jumalaa tuntevat kuolevaiset edistyvät kaikkien Isän tavoittelemisessaan.* [1306:7]

Kaitselmus on Korkeimman toiminto, joka tavoittelee kokonaisuuden parasta ja kohdistuu yksilöön vain, jos tämän toiminta on tärkeää kokonaisuuden kannalta.

Ihmisfilosofoista **Martin Buber** kirjassaan *Minä ja sinä* lähestyy tätä osa-aluetta Korkeimmasta hienosti tulkitessaan Jumalaa tuntevan ihmisen ja maailman suhdetta. Esitän muutamia otteita hänen kirjastaan: ”Niin kauan kuin ihminen saavuttaa vapautumisen vain itsessään, ei hän voi tehdä maailmalle hyvää eikä pahaa; hän ei ole tekemisissä sen kanssa. – – Vain se, joka uskoo maailmaan, pääsee kosketuksiin sen itsensä kanssa; ja jos hän antautuu sille, hän ei voi myöskään jäädä jumalattomaksi. Rakastakaamme aktuaalista maailmaa, joka ei koskaan tahdo antaa itseään syrjäytettävän – rakastakaamme sitä kaikessa kauheudessaan, uskaltakaamme ympäröidä se henkemme käsivarsin, ja kätemme kohtaavat ne kädet, jotka sitä pitelevät.” Edelleen Buberilta samaan teemaan: ”– – jos yksinäisyys on eristyneisyyden linna, jossa ihminen harjoittaa dialogia itsensä kanssa, ei koetellakseen itseään ja hallitakseen itsensä sen edessä, mikä odottaa, vaan nauttiakseen omasta sie-luntilastaan – tämä on hengen varsinainen lankeemus henkisyteen, mikä saattaa yltää aina äärimmäiseen epätoivoon, kun ihminen itseharhassaan arve-

lee omaavansa Jumalan itsessään ja puhuvansa Hänen kanssaan. Mutta niin totta kuin on, että Jumala käsittää meidät ja asuu meissä, meillä ei ole koskaan häntä itsessämme – –. Ihminen ei voi jakaa elämänsä aktuaaliseen yhteyteen Jumalaan ja epäaktuaaliseen Minä–Se-suhteeseen maailmaan – rukoilla Jumalaa totuudessa ja käyttää hyväkseen maailmaa. Se, joka tuntee maailman jonakin hyväksikäytettävänä, ei tunne myöskään Jumalaa toisella tavoin.” Buber jatkaa: ”Kun joku astuu kasvojen eteen – vasta silloin maailma tulee, läsnäolon täyteydessä, ikuisuuden läpivalaisemana, kokonaan läsnäolevaksi ja hän voi yhdessä lauseessa sanoa ”sinä” kaikkien elävien olentojen olemukselle. Täällä ei enää vallitse mitään jännitystä maailman ja Jumalan välillä, vain yksi aktuaalisuus. Ihmistä ei ole vapautettu vastuusta; hän on vaihtanut rajallisen vastuun tuskan rajattoman vastuullisuuden valtaan, rakkaudentäyteen vastuun voimaan koko tutkimattomasta maailmantapahtumisesta, syvään sitoutumiseen maailmaan Jumalan kasvojen edessä. Moraalisen tuomitsemisen hän on varmastikin jättänyt pois ainiaksi – – se, joka on ”paha”, on hänelle sen sijaan sellainen, joka on uskottu hänelle syvempään vastuullisuuteen, joku joka tarvitsee rakkautta enemmän; mutta omaa pääätöstään hänen täytyy harjoittaa spontaanisuuden syvyudessa kuolemaan asti, rauhallisesti päättäen yhä uudestaan oikean toiminnan puolesta.”

Siirrymme nyt ihmisfilosofoista käsittelemään erästä tärkeää Korkeimman aspektia. Se koskee *Urantia-kirjan* opetusta siitä, että **Kristus Mikael loi seitsemän kertaa lahjoittautumalla uuden nebadonilaisen ilmoituksen Korkeimmasta.** *Yhdessäkään lahjoittautumisessaan Mikael ei tuonut esille Korkeinta Jumalaa, mutta kaikkien seitsemän lahjoittautumisen loppusumma on uusi nebadonilainen ilmoitus Korkeimmasta Olennosta.* [1318:] Mitä tämä tarkoittaa? Mikaelhan lahjoittautui ensin Melkisedek-Poikana, sitten ensiasteisena Lanonandek-Poikana ja seuraavaksi Aineellisena Poikana, minkä jälkeen serafina, Uversan henkikuolevaisena, morontiakuolevaisena ja viimeksi ihmisenä – nasaretilaisen kirvesmiehen poikana. – – *hän oli kasvattamassa Korkeimman Jumalan kehittyvää suverenisuutta. – – hän kykeni myös paljastamaan Paratiisin Jumaluuksien eri tavoin erilaistuneet tahdot, joiden synteesimäinen ykseys – – sellaisena kuin Korkeimmat Luoijat sen paljastavat – – tuo julki Korkeimman Olennon tahdon.* [1318:2] (Urantialla Mikael eli Isän tahdon.)

Edelleen: *Käydessään läpi kokemusta, jonka kuluessa Luoja-Poika tuo julki Kolminaisuuden Seitsemää Valtiashenki-tahtoa, hän tulee käyneeksi läpi kokemuksen, jonka kuluessa hän on tuonut julki Korkeimman tahtoa. – – Mikael on – – ikuisiksi ajoiksi samastunut Korkeimpaan.*

Meneillään olevan universumiaikakauden kuluessa hän tuo julki Korkeinta ja osallistuu Korkeimmuuden täysivaltaisuuden aktuaalistumiseen. Mutta uskomme hänen seuraavalla universumikaudella työskentelevän yhdessä Korkeimman Olennon kanssa ensimmäisessä kokemuksellisessa Kolminaisuudessa ulkoavaruuden universumien hyväksi ja niissä. [1318:6]

Lisäksi hän Korkeimman Olennon universumi-
viisauden ja jumalallisen kokemuksen henkilöitymä-
nä ilmentää korkeimmuuden mukaista asiainhoitoa.
(1324:0)

Urantialla Mikael ilmensi Korkeimman tahdon
seitsemättä vaihetta – Isän tahtoa (1325:4). Ja edel-
lytyksenä Korkeimman täysivaltaisuudelle oli myös
kapinan lopettaminen.

Viimeisen lahjoittautumisen ensivaiheessa Im-
manuel kehoitti: *Tuo Urantialla uusi anti Korkeimman
täysivaltaisuuteen niin, että näin laajennat tämän suvereeni-
suuden rakentumista kautta henkilökohtaisesti luomiesi laa-
jojen toimipiirien. Tässä lihallisessa hahmossa tapahtuvassa
aineellisessa lahjoittautumisessasi saat kohta kokea ajal-
lis-avaruudellisen Luojan lopullisen valaistumisen, kaksinais-
sen kokemuksen siitä, mitä on työskentely ihmisolemuksen
sisällä Paratiisin-Isäsi tahdon kanssa. Ajallisessa elämässä-
si on finiittisen luodun tahdosta ja infiniittisen Luojan tah-
dosta määrä tulla yksi, samalla tavoin kuin ne Korkeim-
man Olennon kehittyvässä Jumaluudessaakin yhdistyvät.*
[1328:3]

Mielestäni Korkein ilmeni Jeesuksen maanpäälli-
sessä elämässä hänen ainutlaatuisessa tavassaan
kohdata muita ihmisiä. Se oli ja on edelleenkin aivan
mullistava; se perustui moraalisuudelle, joka oli pe-
räisin ihmisen suhteesta Jumalaan. (1585:3)

Lisäksi Jeesuksen tavassa kohdata ihmisiä yhdis-
tyi ihmeellisellä tavalla laaja ihmisluonnon tunte-
mus, jota hän opiskeli jatkuvasti, koska oli syvästi
kiinnostunut siitä, ja oman itsensä tunteminen, joka
ilmeni äärimmäisenä kykyä itsehillintään hyvinkin
provosoivissa kohtaamisissa toisten ihmisten kans-
sa.

Persoonallisuuksien kohtaaminen ja se, mitä siitä
syntyy, on jännittäväntä maailmassa! Tästä on aina-
kin osittain kysymys, kun *Urantia-kirjassa* neuvotaan
etsimään Korkeinta *kaikkien muiden ihmisten sydäimestä*
[1290:9]. Parhaimmillaan tällainen kohtaaminen on
silloin, kun se on jeesuslaisesti aidosti rakkaudelli-
nen eli luonteeltaan elävää, pidäkkeetöntä, sävähdyt-
tävää ja aina liikkeessä. Rakkauden virtapiiri kulkee
Isältä poikien kautta veljille ja näiltä Korkeimpaan.
Veljellinen kiintymys on Korkeimman osoittaman
rakkauden kaikki kaikessa. (1289:3)

Tarkastellaan vielä Jeesuksen maanpäällisessä elä-
mässä ilmenneiden rakkauden ja armon luonnetta ja
sitä yhteyttä, joka niiden ilmenemisellä on Korkeim-

massa. Kun tarkastelemme Korkeinta, tajuamme
väistämättä, että Jeesuksen lahjoittautumisen tarkoi-
tus menee kauas Urantia-planeetan rajojen tuolle
puolen. Jeesuksen lahjoittautuminen tekee meidät
osaksi suurta kosmista prosessia, jolla on valtaisa
päämäärä. *Urantia-kirja* kehottaa meitä etsimään
Korkeinta kaikkien muiden ihmisten sydäimestä.
Jotta voisime tämän toteuttaa ja kykenisimme näke-
mään kauneutta, hyvyyttä ja totuutta ihmisissä ja
ympäröivän elämän rikkaudessa, meidän tulisi kat-
soa tätä kaikkea rakastavalla asenteella.

Jeesuksen rakkauden korkealaatuisuus ilmeni
dramaattisesti hänen viattomana kärsiessään ristillä;
puhdassydämisen ihmisen kärsimys, hänen spontaan-
ni rakastava ja armahtava suhtautumistapansa nii-
hin, jotka aiheuttivat hänen kärsimyksensä hänen
eläessään todeksi sitä, että *kaikki olevaiset, olivatpa ne
hyviä tai pahoja, antavat oman panoksensa siihen, että Ju-
malaa tuntevat kuolevaiset edistyvät kaikkien Isän tavoitte-
lemisessaan.* [1306:7] Tämä on kovaa tekstiä, ja sen lä-
pi eläminen on vielä kovempaa; Jeesus joutui sen
kokemaan kaikessa kovuudessaan.

Universaalinen Isä asuu meissä ja rakastaa meitä,
mutta esimerkiksi itse joudun usein tunnustamaan,
että se rakkaus, jota tunnen toisia ihmisiä kohtaan,
on vain niin sanottua rakkautta, rakkautta vain siksi,
että on moraalisempaa rakastaa, ei siksi, että se olisi
Jumalan tuntemisesta syntyvää rakkautta. Tunnetta-
solla tätä kokemusta voisi verrata tilanteeseen, missä
ihminen on ”elävä mutta kuollut”. Enpä ihmettele,
kun Jumalallinen Neuvonantaja aivan *Urantia-kirjan*
alkuluvuissa (s. 40) huokailee, että hän ”tuntee lähes
kipua”, kun hän joutuu käyttämään ihmisten sa-
nasymbolia *rakkaus*. Jeesus osoitti, että elävän rak-
kauden pohjalla on elävä jumalasuhte.

Kun rakkauden virtapiiri on kulkenut Isältä Kor-
keimpaan, ja *kun kaikki luodut tuovat täydestä määräs-
tään esille Korkeimman tuntemaan rakkauden, Korkeimmas-
ta tulee kaikille luoduille universumiaktualiteetti. – – uni-
versumit ovat asettuneet valoon ja elämään.* [1290:9]

Sitten kun tämä tapahtuu, järjestetään edelleen-
kin konferensseja Korkeimmasta, sillä *[v]alon ja elä-
män neljännessä vaiheessa – – maailman filosofia keskittyy
siihen, että päästäisiin ymmärrykseen Korkeinta Jumalaa
koskevista uusista ilmoituksista.* [631:0]

Morontiamailmassakin pohditaan Korkeinta
motafilosofian ohella esimerkiksi seuraavalla mie-
lenkiintoisella tavalla. Taivaallisista taidetyöntekijöis-
tä ns. *moninaiskäsittelijät – – omistautuvat kaikkialla
universumeissa fyysisenä, mielellisenä ja hengellisenä energia-
na ilmenevän jumalallisen energian kolmen alkuperäisen vai-
heen toiminnalliseen yhdistämiseen.* He yrittävät löytää Kor-
keimman Jumalan universumiläsnäolon, sillä tässä Juma-

luuden persoonallisuudessa täytyy tapahtua koko suuruniversumin jumalallisuuden kokemuksellinen yhdistyminen. [505:2]

Palataan vielä maan päälle: elämämme on täällä ongelmallista – ihmisuhteemme ovat usein kaikkea muuta kuin rakkaudellisia, luonto on saastunut, hermot riekaleina, vatsahaava, sydäninfarkti ja masennus uhkaavat, sota riehuu –, elämme epätäydellisyydessä, sanoisinpa, aika-ajoin totaalifiniittisyydessä. Missä on Korkein tällöin? *Urantia-kirjassa* on valotettu tätä kysymystä: – – *puutteiden aiheuttamat katkot täydellisyyden jatkumossa tekevät aineellisen ihmisen rajalliselle mielelle mahdolliseksi nähdä ajallisuuden ja avaruuden oloissa välähdyksittäin ja ohimennen jumalallista todellisuutta.* [57:4] Eli näissä ohimenevissä välähdyksissä esiintyy Korkein. Tätä kysymystä on valotettu vieläkin korkeammalta tasolta seuraavassa otteessa: *Kuolevainen mieli voi yhdessä hetkessä käydä ajatuksissaan läpi – – katastrofaalisia fyysisiä tapahtumia, kauhistuttavia tapaturmia, hirvittäviä onnettomuuksia, tuskallisia sairauksia ja maailmanlaajuisia viitsauksia – ja kysyä, korreloivatko tällaiset koettelemukset Korkeimman Olennon oletun toimintakentän tuntemattomaan ohjailuun.* ”Me emme tiedä”, vastaa Universaalinen Sensori, suuruniversumin kaikkien tasojen yhteenvedon suorittajapersoonallisuus ja Kolminaisuuden Poika, mutta jatkaa, että *ajan kuluessa kaikki nämä vaikeat ja enemmän tai vähemmän salaperäiset tilanteet koituvat aina universumien menestykseksi ja edistykseksi. Saattaa olla, että olemassaolon olosuhteet ja elämän selittämättömät vaiheet kutoutuvat kaikki tarkoitukselliseksi, suuriarvoiseksi kivioksi Korkeimman harjoittaman toiminnan ja Kolminaisuuden suorittaman ylivalvonnan myötä.* [115:7]

Lisäksi *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että finiittisestä näkökulmasta katsottuna aineellinen ihminen on Korkeimman immanenssissa. Immanenssissa oleminen tarkoittaa Korkeimman Jumalan läsnäolossa ja vaikutuksessa olemista maailmassa. Voidaan sanoa, että Ajatuksensuuntaaja on meidän immanenssissamme meidän ollessamme Korkeimman immanenssissa.

Miettiessäni olemistamme Korkeimman immanenssissa loin Korkeimmasta *Urantia-kirjan* tekstien avulla eräänlaisen antropomorfisen hahmon rakennustelineekseni immanenssin käsittämiseksi lähtökohtinani seuraavat otteet: – – *ihmisen kehitys muistuttaa – – joillakin tavoin Korkeimman kasvua.* [1282:1] *Suuruniversumi on elävä organismi.* [s. 1276]

Korkeimman Olennon hahmoruumis on ts. materiaallinen maailmankaikkeus, ikään kuin varjo, jonka Universaalinen Isä aiheuttaa valollaan. Me olemme omassa finiittisessä ruumis-hahmossamme osa tätä materiaalis-energeettistä fyysistä kokonaisuutta sekä elävinä käyttäen hyväksi ja osallistuen materian

ja energian kiertokulkuun että kuolleina, jolloin ruumiimme hajoaa maaksi jälleen. Samoin kuin ruumiissamme, on kokonaisuniversumissa ”elimä”: on keuhkot eli respiroiva avaruus sekä sydämen ja aivojen sykkivät energiavirrat Ala-Paratiisissa. Heijastustoiminnan informaation siirtoa ja synteesiä vastaavat aivot ja hermojärjestelmä. Kosminen mieli vastaa meidän mieltämme. Olisiko Majestonin persoona peräti aivojen neocortex; me olisimme muutamia bittejä elävää informaatiota tässä systeemissä omien aivojemme, hermojärjestelmämme ja mielemme kautta.

Korkeimman sielussa olisimme osana morontiasielumme kautta. Korkeimman persoonallisuuden ikuisuushahmon todellistuma Havonassa vastaisi meidän persoonallisten ikuisuushahmojemme todellistumisen kokonaisuutta. Korkeimman henkiolemus on Paratiisin Kolminaisuus, joka todellistuu meissä Ajatuksensuuntaajien kautta, ja lopulta finaliittitranssendentaatiassa kuolevaisen ihmisjumalallinen mieli glorifioituu liitossa jo aktuaalistuneen Korkeimman Olennon kokemuksellisen korkeimman mielen kanssa ja tulee kolmiyhteiseksi. (s. 1286)

Kosmisesti todellistuva ihmispersoonallisuus osallistuu Korkeimman luovaan prosessiin ja muodostaa kerran alkaneen muuttuvan, loputtoman kertomuksen; ihmispersoonallisuus, joka ei halua osallistua, arkistoituu Korkeimman muistiin ikään kuin opettavaisena, hauskana tai surullisena muistona, tarinana tai kertomuksena, jolla on alku ja loppu. Persoonallisuus on se, minkä Universaalinen Isä haluaisi säilyvän aktuaalistuvana ja luovana, alkaneena mutta ei loppuneena! Persoonallisuus on ainutlaatuinen laatu ja arvo maailmankaikkeudessa, ”ilmoitus universumeille”!

Ja muistakaamme: me emme Urantialla ole ainoita olentoja, jotka todellistuvat Korkeimmassa. Mm. serafien hoivapalvelu tapahtuu Korkeimman Olennon, ajallisuuden ja avaruuden kehittyvien universumien aktuaalistuvan Jumaluuden, tunnistamattoman ja paljastumattoman toiminnan kautta. (1244:7)

Myös *[k]eskiväliolennot ovat sidoksissa planeettaan aina vakiintuneisiin valon ja elämän aikakausiin saakka.* [866:3] *Korkeiden henkien, enkeliarmeijoiden ja keskiväli-tovereiden järjestelmä on kokonaisuudessaan innostuneen omistautunut edistämään evolutionaaristen kuolevaisten asteittain tapahtuvaan ylösnousemukseen ja täydellisyyden saavuttamiseen tähtäävää paratiisillista suunnitelmaa.* [867:3]

Näin me kuolevaiset kokonaisuutena olemme osa suuremista kokonaisuniversumia, joka henkeä pidätellen ja jännittyneenä odottaa meidän vapaaehtoista, omakohtaista ratkaisuamme! Olemmeko mukana vai emmekö ole?

Veljeskansa meren takana

Viron *Urantia-kirjan* lukijoiden paikallisyhdistys järjesti viidennen kansainvälisen konferenssinsa elokuun 17.–19. päivinä Kloogassa. Klooga on nuorisokeskus, jonka Suomen ja Viron opetusministeriöt ovat yhdessä restauroineet. Rakennukset on entisöity, ja ne vastaavat suomalaista tasoa. Runsaan kolmenkymmenen *Urantia-kirjan* lukijan lisäksi samoissa tiloissa piti konferenssiaan sata tai-tisistä kiinnostunutta virolaista. Puitteet olivat siis erinomaiset ja sääkin vallan mainio.

Konferenssin teema oli ”Ihmisen hengellisyys merkitys ja arvo”, ja aihetta käsiteltiin monelta kantilta sekä luennoissa että pienryhmissä. Koska paikalla oli vain neljä kansainvälistä vierasta eli me neljä suomalaista (Kalevi ja Marja Eklöf ovat osallistuneet kaikkiin virolaisten järjestämiin konferensseihin), olimme me yksi pienryhmä – virolaiset sanoivat, että osaavat niin huonosti suomea, etteivät uskalla tulla samaan ryhmään kanssamme. Virolaisten pitämistä luennoista emme saaneet selvää, koska tulkkausta ei ollut, ja tämä seikka ottikin aluksi päähän – ainakin minua. Ainoastaan Seppo Kanervan esitelmä esitettiin myös englanniksi. Toinen huono seikka oli se, että kahvia sai vain aamiaisen yhteydessä. Ongelmat ratkesivat kuitenkin hyvin, sillä saatuani neljä mukillista Marjan keittämää suomalaista kahvia ja muutettuani hieman asennettani viihdyin tosi hyvin.

Lauantai-iltana oli huumori-ilta. Jokainen paikalla olija sai jo aamulla valita, mitä ohjelmaa aikoo esittää. Tarjolla oli laulua, tanssia, näyttelemistä, vitsien kertomista tai muuta rentouttavaa. Me suomalaiset saimme tehtäväksi tehdä jotakin, jonka aihe on ”Veljeskansamme meren takana”. Pitkän pohdinnan jälkeen järjestimme tietokilpailun virolaisille, koska

muutakaan emme tunteneet osaavamme. Teimme kysymyksiä ja sovimme, miten esiinnyimme.

Lauantaipäivän ilta koitti ja keräännyimme leirinuotiolle. Jokainen ryhmä esitti vuorollaan aikaansaannoksensa. Oli kuorolaulua, näytelmä, vitsien kerrontaa sekä tietokilpailu. Jokainen ryhmä sai palkinnon. Lopuksi vietimme tuntikausia nuotiolla kuunnellen Jüri Hennon kitaransoittoa ja laulua. Hän on aivan mainio laulujensepittäjä ja sepitti myös Suomesta ja meistä paikallaolijoista laulut suomen kielellä. Puolen yön aikoihin hipsimme nukku-

maan. Mieleeni jäi erityisesti Peep Söberin pitämä viimeisin esitelmä. Vaikka Peep puhuikin viroa, ymmärsin hänen puhuvan johtajuudesta. Hän kertoi, että aikaisemmin hän tunsu vain yhden tavan johtaa: autoritäärisen – yksi kääsee ja muut tottelevat sumeilematta. *Urantia-kirjan* ja *Urantia-liikkeeseen* kuulumisen myötä hän on oppinut toisenlaistakin johtamista: ihmiskeskeistä, sellaista jota Jeesuskin harjoitti.

Konferenssin jälkeen jäin miettimään sitä, miksi suomalaiset *Urantia-kirjan* lukijat eivät käy virolaisten konferensseissa (paria poikkeusta lukuun ottamatta) ja miksi virolaiset eivät käy suomalaisten konferensseissa. Mehän olemme käytännössä samaa kansaa: biologinen taustamme ja kielemme ovat lähes identtiset. Onko niin, että on hienompaa tavata amerikkalaisia ja muita kauempana asuvia kuin omaa veljeskansaamme? Pohdiskeluni jatkuvat ja toivon löytäväni lääkkeen, jotta kapean Suomenlahden yli saataisiin rakennettua *Urantia-kirjan* lukijoiden yhteistyön silta.

Seppo Niskanen

Kuinka opetukset Korkeimmasta rikastuttavat meidän elämistemme filosofiaa

Martti Vanninen

Kun meillä on yllä olevan otsikon mukainen aihe käsiteltävänä, niin ensin se pysäyttää ajatuksen juoksun kokonaan, koska asia on uusi, ennestään tuntematon. Mitä ihmettä! Mistä tässä oikein on kysymys? Ei ole olemassa aikaisempaa opetusta Korkeimmasta. Lähimmäksi

ehkä pääsee oppi ns. ”Ylisielusta”. Se ei kuitenkaan johda mihinkään sellaiseen lopputulokseen, joka toisi meille lohtua arjen elämään.

Kun alamme tutkia *Urantia-kirjan* opetuksia Korkeimmasta Olennosta, niin edessämme on aluksi vastassa paksu seinä, ”rajoittuneen käsityksen sei-

nä”. Omalla kohdallani se oli yllättävän paksu ja kesti kauan ennen kuin pääsin sen läpi! Siinä mielessä tämän esitelmän pito osui oikealle henkilölle: oli edelleen opiskeltava vieläkin syvällisemmin aihetta, jotta voisi kertoa siitä muillekin jotain ymmärrettävää.

Vuosien mittaan on käynyt erittäin selväksi, että hengen asiat eivät ole helppoja eikä niihin ole oikotietä. On vain punnerrettava sitkeäsi, ja asiat alkavat kirkastua hitaasti ja aavistuksenomaisesti. Tämä pitää erityisesti paikkansa tutkittaessa Korkeimman olemusta. Sisukkaasta työskentelystä voi sitä paitsi myös tulla tapa, joka ulottuu elämän muillekin, arkiemmille alueille. *Ponnistelutta ei ihmiskunta nouse ylös päin universumissa, eikä Korkein liioin kehity ilman määrätietoista ja älykstä toimintaa. Luodut eivät saavuta täydellisyyttä pelkällä passiivisuudella, – –.* [1284:3] *Tämän kaiken täytyy olla Isän suunnitelman mukaista, suunnitelman, joka on määrännyt finiittisen edistymisen tapahtuvaksi ponnistelun kautta, luodun olennon tuloksiin pääsyn tapahtuvaksi hellittämättömyyden kautta ja persoonallisuuden kehittymisen tapahtuvaksi uskon kautta.* [1266:3]

Kysymys on siis Korkeimmasta, mutta minkä suhteen? *Kosminen realiteetti, josta eri yhteyksissä käytetään nimiä Korkein Olento, Korkein Jumala ja Kaikkivaltias Korkein, on monitahoinen ja universaalinen synteesi kaikkien finiittisten realiteettien esiin nousevista vaiheista.* [1281:3; korostus minun]

Yhteenkuulumisen ja koti-käsitteen laajeneminen

Korkeimman ymmärtämisen myötä myös koti-käsite laajenee tavattomasti. Tunnumme kuuluvamme suuruniversumiin kiinteästi. Sisäpuolella odottaa salaperäinen ikuinen Keskusuniversumi ja Paratiisin saari. Ulkopuolella taas suunnattoman laajat ulkoavaruuden vyöhykkeet ja todennäköisesti tuleva työmaamme! *Suuruniversumi on nykyinen organisoitu ja asutettu luomistulos. Se koostuu seitsemästä superuniversumista, joiden yhteenlaskettu evolutionaarinen potentiaali on noin seitsemänbiljoonaa asutettua planeettaa, ellei keskusluomuksen ikuisia sfäärejä oteta lukuun.* [129:11] *Käytännöllisesti katsoen kaikki Urantialla paljain silmin nähtävät tähtivaltakunnat kuuluvat suuruniversumin seitsemänteen lohkoon, Orvontonin superuniversumiin. Laaja Linnunradan tähtijärjestelmä edustaa Orvontonin keskusydintä, – –.* [167:17]

Korkein on universumikotisi, ja kun löydät hänet, on kuin olisit palannut kotiin. Hän on kokemuksellinen vanhempasi ja niin kuin hän on kasvanut ihmisten kokemuksesta, niin hän on kasvanut jumalallisen vanhempana olemisen kokemuksessa. Hän tuntee teidät, sillä hän on niin luodun kuin luojankin kaltainen. [1287:6]

Kun ajattelemme mitä Korkeimman valtakunta,

suuruniversumi, itse asiassa on, niin kirjassa sanotaan erittäin osuvasti:

Suuruniversumi ei ole vain fyysistä valtavuutta, hengen ylevyyttä ja älyllistä suuruutta edustava aineellinen luomus, vaan se on myös suurenmoinen ja herkästi reagoiva elävä organismi. Värähtelevänä kosmoksena ilmenevän valtavan luomuksen mekanismin joka puolella sykkii aktuaalinen elämä. Universumien fyysinen todellisuus symboloi Kaikkivaltiaan Korkeimman tajuttavissa olevaa reaalisuutta; ja tiedonhankintavirtapiirit läpäisevät tämän elävän organisin, aivan kuten ihmisruumiissa risteilee hermoston ärsykeväylien verkko. Tämä fyysinen universumi on täynnä energiaväyliä, jotka tehokkaasti aktivoivat aineellista luomistulosta, aivan kuten ravintona nautitut assimiloituvat energiatuotteet verenkierroksen kuljettamina ravitsevat ja energisoivat ihmisruumiin. Suunnattoman suuresta universumista eivät puutu sellaiskään suurenmoisen ylivalvonnan koordinoitikeskukset, joita voitaisiin verrata ihmismekanismissa tavattavaan herkkään kemiallisen valvonnan järjestelmään. Mutta jospa täisitte edes jotakin voimakeskusten fysiikasta, voisimme teille analogian keinoin kertoa fyysisestä maailmankaikkeudesta peräti paljon enemmän. [1276:2]

Siinä on pohjaa yhteenkuulumisen tunteen kehitykselle! Koti-käsite kyllä siirtyy Paratiisin ympärillä kiertävään Ascendingtoniin myöhemmässä vaiheessa, mutta sitä ennen olkaamme kuin kotonamme suuruniversumissa sen kosmisina kansalaisina.

Kehien saavuttaminen ja päätöksien tekemisen merkitys

Yksi merkittävimmistä Korkeimpaan liittyvistä asioista, joka tuo mielenkiintoa arkipäiväiseen elämäämme, on kosmisten kehien saavuttaminen eli *Kosmisen evoluution tasojen valloittaminen.* [1210:2; korostus minun]

Asia on ihmisille uusi ja laajoja ulottuvuuksia esiin tuova. Miellyttävää jännitystäkin se saa aikaan, kun pohditaan, koska ensimmäinen tietoinen kontakti saadaan syntymään Kosmiseen Luotsiimme eli Ajatuksensuuntaajaan. Se merkitsee silloin, että olemme ehkä jo saavuttaneet sisimpiä kehii.

Saattaisi kukaties olla parempi nimittää näitä kuolevaisen edistymisen psyykkisiä kehii kosmisiksi tasoiksi – aktuaalisiksi merkityksen ymmärreksiksi ja arvon tajuamisiksi, jotka merkitsevät sitä, että askel askeleelta päästään lähemmäksi morontiatietoisuutta evolutionaarisen sielun orastavasta suhteesta kehkeytyvään Korkeimpaan Olentoon. Ja juuri tämän suhteen takia on aineelliselle mielelle ääti mahdotonta tyhjentyvästi selittää kosmisten kehien merkitystä. Puheena olevat kehien saavuttamiset liittyvät jumalatietoisuuteen vain suhteellisesti. Seitsemäs- tai kuudeskehäläinen voi olla miltei yhtä totisesti Jumalaa tunteva – tietoinen pojan asemastaan – kuin on tois- tai ensikehäläinen, mutta tällaiset alemman kehän olennot ovat

huomattavasti vähemmän tietoisia kokemuksellisesti suhteesta Korkeimpaan Olentoon, eli universon kansalaisuudesta. Näiden kosmisten kehien saavuttamisesta tulee osa taivasmatkalaisten mansiomaailmakokemusta, elleivät he jo ennen luonnollista kuolemaa onnistu niitä saavuttamaan. [1211:1; korostukset minun]

Nykyään ihmisillä on paljon tekemistä ja ajattelemista, kuormitus on kovaa. On myös saatavissa konsulttien apua yksilön ajankäytön optimoimiseksi. Myös hengellisellä alueella on syytä hieman pohtia mihin tarmoansa ja aikaansa siellä käyttää!

Yksi alue on yhteyden tavoittelu Ajatuksensuuntaajaan. Eli onko syytä panostaa kovasti aikaa ja energiaa yhteyden saamiseksi Ajatuksensuuntaajaan, vai voisiko yhteys syntyä "sivutuotteena" muun tuloksiin pääsyn ohessa, hengen hedelmiä kypsytellessä?

Happamia, sanoi kettu pihlajanmarjoista! (Kun yhteyttä ei synny, niin olkoon...)

Ellei kaksisuuntainen yhteys Ajatuksensuuntaajaan ole vielä syntymään, niin silloin elämme todellista **agondonterin** elämää pelkästään oman uskomme varassa ilman aistien kautta tulevaa apua, ja se on suurenkin panostuksen arvoinen tavoite. Jos tämä erittäin mielenkiintoinen agondonteri-käsitys on vielä joillekin kuulijoille outo, niin seuraavassa on siitä selostus:

*Eristetyistä maailmoista tuleville ylösnousemuksellisille annetaan Jerusemissa vain heille tarkoitettu asuinsektori, ja heidät tunnetaan **agondontereina**. Se tarkoittaa evolutionaarisia tahdollisia luotuja, jotka kykenevät uskomaan, vaikkeivät näe; pysymään lujina, kun joutuvat eristyksiin, ja voittamaan ylitsepääsemättömiä vaikeuksia jopa joutuessaan toimimaan yksin. Tämä agondonterien toiminnallinen ryhmittely on voimassa koko paikallisuniversumissa tapahtuvan ylösnousun ja koko superuniversumin läpikäymisen ajan. Se häviää Havonassa-oleskelun aikana, mutta ilmaantuu uudelleen heti Paratiisiin-pääsyn jälkeen ja pysyy peruuttamattomasti voimassa Kuolevaisfinaliittien Yhteisössä. Tabamantia on finaliitin aseman omaava **agondonteri**. Hän jäi eloon eräältä karanteeniin julistetulta sfääriltä, joka oli mukana ensimmäisessä ajallisuuden ja avaruuden universumissa koskaan sattuneessa kapinassa. [579:1]*

Päätökset, kuinka tärkeitä ne ovatkaan...

Kosmisena kansalaisena edistyminen edellyttää aina päätöksentekokyvyn kasvamista ja kehittymistä. Kun opimme ymmärtämään Korkeimman filosofiaa, se vaikuttaa jokapäiväiseen elämäämme tehokkaasti ja rikastuttavasti aktiivisella päätöksentekokykyämme. Syntyy oikein sisäinen tarve ja pakote tehdä merkittäviä päätöksiä, joilla tulee olemaan

kauaskantoisia, ellei jopa ikuisia merkityksiä. Tämä oma päätöksenteon motiivi on niin voimakas, että kohdatessamme kanssaihmissä tulemme ajatelleeksi, ovatko hekin jo tehneet ainakin sen tärkeimmän päätöksen lähteä tielle kohti Universaalista Isää.

Pieniä päätöksiä

Älyllisyyden osalta ihmiskunta jakaantuu kolmeen luokkaan:

- 1. Normaalin alapuolella olevan mielen omaavat eli ne, jotka eivät käytä normaalia tahdonvoimaa, ne, jotka eivät tee keskitasoisiaakaan päätöksiä. – –*
- 2. Keskitasoinen, normaalintyyppinen ihmismieli. Useimmat miehet ja naiset ryhmitellään serafien hoivatoiminnan kannalta seitsemään luokkaan sen mukaan, mikä on heidän asemansa ihmisen edistymistä ja hengellistä kehitystä vastaavien kehien suorittamisen suhteen.*
- 3. Normaalia korkeammalla olevan mielen omaavat eli ne, jotka ovat hyvin päättäväisiä ja joilla on epäilyksetöntä potentiaalia hengellisten tulosten saavuttamiseen; miehet ja naiset, jotka ovat enemmän tai vähemmän kosketuksissa sisimmässään olevaan Suuntaajaansa; erilaisten kohtalon varajoukkojen jäsenet. – –. [1241:4-7]*

*Persoonallisuuden ikuinen eloonjääminen riippuu kokonaan kuolevaisen mielen tekemästä valinnasta. **Sen tekemät päätökset määräävät kuolemattoman sielun eloonjäämispotentiaalin.** Kun mieli uskoo Jumalaan ja sielu tuntee Jumalan, ja kun ne yhdessä hoivaavan Suuntaajan kanssa kaikki halajavat Jumalaa, silloin on eloonjääminen varmistettu. [69:8; korostus minun]*

Jos tuntuu siltä, että he ovat vielä epäroiviä, niin koetamme houkutella heitä tahdikkaasti saamaan aikaan itsenäisesti tehdyn päätöksen. Hyvänä houkutuskeinona on esimerkiksi ajatus henkilökohtaisen kohtalonsuojelijajenkelin saamisesta.

Suuri päätös

Siitä riippumatta, millä kehällä ihminen sattuu olemaan, tällaiselle yksilölle määrätään välittömästi henkilökohtainen serafi siinä tapauksessa, että hänet otetaan jäseneksi johonkin monista kohtalon varajoukoista, ja siitä hetkestä maallisen elämänkaaren päättymiseen saakka tämä kuolevainen saa osakseen suoje-lusenkelin katkeamatonta hoivaa ja loputonta huolenpitoa.

Niin ikään silloin, kun joku ihminen tekee juuri sen päätöksen, joka on ratkaisevasta ratkaisevin, kun tapahtuu tosiasiallinen kihlautuminen Suuntaajan kanssa, tuolle sielulle osoitetaan heti henkilökohtainen suojelija. [1241:7; korostukset minun]

Henkilökohtaisen suojelusenkelin saatuamme yksilöllinen kehitys kosmisena kansalaisena siirtyy ai-mo harppauksin eteenpäin, sillä näillä motivoituneilla serafeilla on ilmiömäinen kyky koordinoita ja yhdistellä kaikki hengelliset vaikutteet niin, että ne fokusoituvat meihin tehokkaimmalla mahdollisella tavalla ja suurinta hyötyä tuottaen. Syitä suojelusenkeleiden korkeaan motivaatioon on varmaan useita, mutta eräs tulee tässä mieleen:

Serafin kannalta varmin tapa saavuttaa Paratiisin Jumaluudet on menestyksellisesti suoritettu alkuperältään evolutionaarisen sielun opastaminen Paratiisin porteille. Kohtalonsuojelijan tehtäväänosoitus on sen vuoksi kaikkein korkeimmalle arvostettu serafitehtävä. [1249:1]

– – jokainen ihmisen tekemä päätös paitsi, että se aktualisoi uuden realiteetin ihmiskokemuksessa, avaa myös uuden kapasiteetin ihmisen kasvulle. Jokaisessa lapsessa elää aikuinen, ja kypsässä Jumalaa tuntevassa ihmisessä piilee morontiaetenijä. [1263:3]

Jokainen tekemäsi päätös joko haittaa tai helpottaa Suuntaajan toimintaa. Nämä samaiset päätökset määräävät niin ikään sen, miten edistyt ihmisen saavutustasoa kuvastavilla kehillä. On totta, että päätöksen suurenmoisuu-della, sillä, että se on yhteydessä kriisiin, on varsin paljon tekemistä sen kanssa, miten päätös vaikuttaa kehistä suoriutumiseen. Siitä huolimatta päätösten monilukuisuus, vähän väliä tapahtuvat toistot, itsepintaiset toistamiset, myös ne ovat oleellisen tärkeitä, jotta tällaisten reaktioiden tavaksi muodostuminen olisi varmaa. [1210:1; korostukset minun]

Suuntaajat ovat aina lähellä teitä ja osa teitä, mutta vain harvoin ne kykenevät puhumaan teille suoraan niin kuin toinen olento toiselle. Älylliset päätöksesi, moraaliset valintasi ja hengellinen kehityksesi lisäävät kehä kehältä Suuntaajan kykyä toimia mielessäsi. Kehä kehältä nouset tällä tavoin suuntaajayhteyden ja mielen virittyneisyyden alemmilla asteilla ylöspäin niin, että Suuntaaja pystyy aina vain suurempaa elävyyttä ja vakuuttavuutta osoittaen yhä paremmin tallentamaan määränpästä laatimansa kuvat tämän Jumalaa etsivän mieli-sielun kehkeytyvään tietoisuuteen. [1209:5; korostukset minun] Jokaisen kehittyvää luotua edustavan persoonallisuuden kokemus on Kaikkivaltiaan Korkeimman kokemuksen yksi vaihe. [1268 :6]

Korkein on nähtävissä toisten sydämissä

Kun edistymme kosmisten kehien valloittamisessa, niin persoonallisuutemme todellisuus eli kypsyys kasvaa ja tietoisuutemme Korkeimmasta lisääntyy. Seurauksena ilmenee hämmästyttäviä arkipäiväiseen elämäämme liittyviä asioita, joista eräs merkittävimmistä on suhtautuminen lähimmäisiin.

Kuinka kanssaihmissen arvostus nousee aivan eri tasolle entiseen verrattuna

Ihminen voi löytää Isän omasta sydäimestään, mutta Korkeinta hänen on etsittävä kaikkien muiden ihmisten sydäimestä. [1290:9; korostus minun]

Rohkeuden menettäminen, murehtiminen ja välinpitämättömyys ovat positiivista todistusaineistoa moraalisesta kypsymättömyydestä. Ihmisyhteiskunnan edessä on kaksi ongelmaa: yksilön kypsyiden saavuttaminen ja ihmisrodun kypsyiden saavuttaminen. Kypsä ihminen alkaa ennen pitkää katsella muita kuolevaisia hellyydestä kertovin tuntein ja suvaitsevuutta merkitsevin tunteuksin. Kypsät ihmiset tarkastelevat epäkypsiä ihmisiä samalla rakkaudella ja hienotunteisuudella, jolla vanhemmat suhtautuvat lapsiinsa. [1773:3; korostus minun]

Mutta kuinka tällaista toivottavaa kypseyttä sitten voi tavallinen meikälainen saada lisää?

Jeesuksen aikalainen, Rodan-niminen kreikkalaisfilosofi antaa meille erittäin hyviä ohjeita:

3. KYPSEYDEN HOUKUTTAMET

*Ponnistelu kypseyttä kohti edellyttää työtä, ja työ vaatii energiaa. Mistä saadaan voima kaiken tämän aikaansäämiseen? Fyysisiin seikkoihin on mahdollista suhtautua itsensänselvytyksinä, mutta Mestari on sanonut sattuvasti: "Ihminen ei voi elää pelkästään leivästä." Jos oletamme, että ruumiimme on normaali ja terveytemme on kohtuullisen hyvä, meidän on seuraavaksi etsittävä sellaisia houkuttimia, jotka toimisivat virikkeenantajina ihmisessä uinuvien hengellisten voimien esiin saamiseksi. Jeesus on opettanut meille, että Jumala elää ihmisessä. Miten siis voimme suostutella ihmisen päästämään irti nämä sieluun sitoutuneet jumalallisuuden ja infiniittisyyden voimat? Kuinka meidän tulee suostutella ihmiset päästämään Jumala valloilleen, jotta hän saa virrata vapaasti ja ulos virratessaan virvoittaa oman sielunme ja sitten palvella sitä tarkoitusta, että lukemattomille muille sieluille tuodaan valoa, mielenlennystä ja siunausta? Miten voin parhaiten herättää nämä sielussamme käyttämättöminä uinuvat piilevät kyvyt hyvään? Yhdestä asiasta olen varma: **Emotionaalinen mielenliikutus ei ole ihan-teellinen hengellinen virikkeenantaja.** Mielenliikutus ei lisää energiaa vaan pikemminkin kuluttaa loppuun sekä mielen että ruumiin voimavarat. Mistä siis tulee näiden suurten asioiden tekemiseen tarvittava energia? Katsokaa Mestariinne. Tälläkin hetkellä hän on ulkona kukkuloilla täydentämässä voimavarojaan, sillä aikaa kun me olemme täällä antamassa pois energiaa. Koko tämän ongelman salaisuus kietoutuu hengelliseen yhteydenpitoon, palvontaan. Ihmisen näkökulmasta katsottuna kysymys on mietiskelyn ja rentoutumisen yhdistämisestä. Mietiskely rakentaa yhteyden mielestä henkeen; rentoutuminen määrää, mikä on hengellisen vastaanottavaisuuden kapasiteetti. Ja tästä, että heikkouden tilalle tulee vahvuus, pelon tilalle tulee rohkeus ja*

minuuden mielen tilalle tulee Jumalan tahto, muodostuu palvonta. Ainakin filosofi näkee sen tällä tavalla. [1777:2; korostus minun]

Kun nämä kokemukset vähän väliä toistuvat, ne kiteytyvät tavoiksi, voimaa antaviksi ja palvonnallisiksi tavoiksi, ja tällaiset tavat muotoutuvat vihdoin hengelliseksi luonteeksi, ja kanssaihmiset tunnustavat lopulta tällaisen luonteen kypsäksi persoonallisuudeksi. Aluksi tällaiset tavat ovat vaikeita ja aikaa vieviä, mutta kun niistä tulee totuttuja, ne yht'äkkiä ovatkin lepuuttavia ja aikaa säästäviä. Mitä mutkikkaammaksi yhteiskunta käy ja kuta moninaisemmiksi sivilisaation tarjoamat houkuttimet käyvät, sitä poltavammaksi käy Jumalaa tuntevien yksilöiden tarve muovata tällaisia totunnaisia, suojelevia tapoja, joiden tarkoituksena on heidän hengellisten energioidensa säilyttäminen ja lisääminen. [1777:3]

Toinen kypsyyden saavuttamisen edellytys on sosiaalisten ryhmien yhteistoiminnallinen sovittautuminen alati muuttuvaan ympäristöön. Kypsytön yksilö herättää kanssaihmissensä vastaan panemisen halun, kun kypsä ihminen sen sijaan saa toverinsa toimimaan innolla kanssaan, ja sillä keinoin hän useinkin moninkertaistaa elämänsä aikana tekemiensä ponnistusten hedelmät. [1778:1]

Kosminen moraalisuus

Tällainenkin uusi käsite on ilmestynyt jokapäiväiseen elämäämme sitä rikastuttamaan. Moraali-sana esiintyy nykyisin päivittäin tiedotusvälineissä. Se liittyy yhteiskunnan ilmiöihin eri tasoilla, mutta huolettavaa on se, että monien mielestä suuntana on heikkenevä moraalisuus. Voisiko ymmärrys kosmisesta moraalisuudesta kohentaa myös meidän maalista moraalisuuttamme, jos näin voisi sanoa?

Ihmisen ajallinen suhde Korkeimpaan on perustana kosmiselle moraalisuudelle, joka on universaalista herkkyyttä velvollisuudelle ja sen hyväksymistä. Kysymys on moraalisuudesta, joka ylittää ajallisen tajun siitä, mikä on suhteellisen oikeaa ja väärää; kysymyksessä on moraalikäsitys, joka perustuu suoraan siihen, että itsetajuinen luotu arvostaa kokemuksellista velvollisuuttaan kokemuksellista Jumaluutta kohtaan. [1284:4; korostus minun]

Suuri kosminen vastuu

*KUN puhutaan Jumala Isästä, hänen poikanaan **oleminen** on suurenmoinen suhde. Kun puhutaan Korkeimmasta Jumalasta, statuksen edellytyksenä on saavuttaminen – asianomaisen täytyy sekä **tehdä jotakin että olla jotakin**. [1260:1; korostukset minun]*

*Minätajuisten persoonallisuuksien **suuri kosminen vastuu** onkin juuri siinä, että Korkein Jumaluus on tietyssä mielessä riippuvainen kuolevaistahdon tekemästä valinnasta. Ja luotujen kehityksen ja Korkeimman kehityksen **keskinäinen edistyminen** tulee universumin selittämättömän*

heijastusmekanismin kautta täsmällisenä ja täysimääräisenä Päivien Muinaisten tietoon. [1284:5; korostukset minun]

Etäinen jännitys siitä, millainen Korkein tulee aikanaan olemaan

– – *Korkeimman, joka on kaiken finiittisen kasvun loppusumma, – –. [1281:3] Ajatelkaa tämän jälkeistä aikaa, kun finiittistä kasvua ei enää ole koettavissa... Haikeuden tunne tähän nykyisyyteen!*

Mutta yksikään Jumalaa tunteva kuolevainen ei voi koskaan olla yksinäinen matkatessaan kosmoksen läpi, sillä hän tietää, että Isä kulkee tämän taipaleen jokaisella askeleella hänen rinnallaan samalla, kun itse se tie, jota hän taivaltaa, on Korkeimman läsnäolo. [1291:4]

Alla oleva korostaa ”kotisuperuniversumimme” erinomaisuutta ja antaa vahvan tunteen siitä, että tulomme selviämään kunnialla viimeisestä kokeesta, Isän tunnistamisesta, vaikka se ei liitykään Korkeimpaan Olentoon sinänsä. *Jotkut ovat sitä mieltä, että Korkein Olento itse on ilmaantuva henkipersonaansa verhoavasta Havonan mysteeristä ja asettuva asumaan seitsemän superuniversumin päämajaan ajallisuuden ja avaruuden täydellistyneiden luomistulosten kaikkivaltiaana ja kokemuksellisenä hallitsijana. Mutta todellisuudessa emme sitä tiedä. [636:6]*

Omanarvon tunne nousee kun kokee oman pienemmän panoksenkin olevan tärkeä kokonaisuuden kehitykselle.

Näin Korkein Olento siis lopulta pääsee siihen, että hän sulkee sisäänsä kaiken kaikesta, mikä kehittyä ajallisuudessa ja avaruudessa, samalla kun hän varustaa nämä ominaisuudet henkipersonallisuudella. Koska luodut, jopa kuolevaiset, ovat persoonallisuuksina mukana tässä majesteetissa tapahtumassa, he saavuttavat tällaisen evolutionaarisen Jumaluuden kiistämättöminä lapsina kyvyn Korkeimman tuntemiseen ja havaitsemiseen. [1165:2]

Korkein Olento ei luonut ihmistä, mutta ihminen kirjaimellisesti luotiin Korkeimman potentiaalisuudesta, jopa hänen elämänsä johdettiin tästä potentiaalisuudesta. Ei Korkein Olento myöskään kehittä ihmistä, Korkein itse on silti se, mikä kehityksessä on oleellista. Finiittisestä näkökulmasta katsoen elämme, liikomme ja olemme Korkeimman immanenssissa. [1283:1]

*Kulkiessaan universumien toinen toistaan ylempänä olevien tasojen läpi eteenpäin matkaava **persoonallisuus jättää jälkeensä vanan aktuaalistunutta todellisuutta**. Olivatpa ajallisuuden ja avaruuden kasvavat luomistulokset mieltä, henkeä tai energiaa, ne muuntuvat siitä, että persoonallisuus kulkee niiden vaikutuspiiriin läpi. Kun ihminen toimii, Korkein reagoi, ja tästä ilmiöstä muodostuu edistymisen tosiasia. [1286:4; korostus minun]*

Lisäideoita

Edelleen ajankäytön ja toiminnan päämäärän optimointia. Sitä kyllä haittaa kovasti ihmisissä yleinen tauti nimeltään ”lorvikatari”!

Aina kun ihminen ei tee eroa siinä, mihin kaikkeen hän kuolevaisena pyrkii, hän huomaa toimivansa olemassaolon eläimellisellä tasolla. Hän on jättänyt käyttämättä ne verrattomat edut, jotka tarjoaa se aineellinen tarkkanäköisyys, se moraalinen arvostelukyky ja se hengellinen ymmärrys, jotka ovat erottamaton osa hänelle persoonallisena olentona suotua kosmisen mielen varustusta. [193:4; korostus minun]

Kaikki ihmiset, jotka kehittävät sielun, ovat kirjaimellisesti Jumala Isän ja Jumala Äidin, Korkeimman Olennon, evolutionaarisia poikia. Mutta aina siihen ajankohtaan asti, kun kuolevaisesta tulee jumalallisesta perintöosastaan sielutietoinen, tämä vakuutus siitä, että ihminen on sukua Jumaluudelle, on tajuttava uskon kautta. Ihmiselämän kokemus on se kosminen toukkakotelo, jossa Korkeimman Olennon universumiantimet (jotka eivät ole persoonallisuksia) ja Universaalisen Isän universumiläsnäolo (joka ei ole persoonallisuus) parhaillaan kehittävät ajallisuudessa esiintyvän morontiasielun ja sen inhimillis-jumalallisen finaalitilanteen, jolla on paikka universumissa ja joka palvelee ikuisesti. [1289:1; korostus minun]

Ollaanko Korkeimman alaisuudessa perille pääsyn jälkeenkin?

Jotta saisimme mahdollisimman laajan käsityksen Korkeimmasta, on hyödyllistä katsoa kaikkeuden kokonaiskuvaa, jossa Korkein on osa kokonaisuutta. Mitä muuta siinä näemme?

Perimmäinen Jumala seuraavana vuorossa

Eksistentiaalinen ja kokemuksellinen. *Paratiisin Jumaluus on eksistentiaalista, mutta kehkeytyksessä ovat Korkein ja Perimmäinen ovat kokemuksellisia.* [7:7]

Perimmäinen on transsendentaalisen todellisuuden huipentuma aivan kuten Korkein on evolutionaarisen-kokemuksellisen todellisuuden huippu. [1167:2]

Kokonaisuniversumin jumaluusmekanismi on kaksijakoinen sikäli, kun on kyse ikuisuussuhteista. Jumala Isä, Jumala Poika ja Jumala Henki ovat ikuisia – eksistentiaalisia olentoja –, kun taas Jumala Korkein, Jumala Perimmäinen ja Jumala Absoluuttinen ovat aktuaalistuvia Jumaluuspersoonallisuuksia – –. [10:6; korostus minun]

Aivan kuten Korkein Olento vähä vähältä kehittyi siitä edeltävästä jumalallisuuden kokonaisuudesta, joka sisältyi toteutuneeseen energian ja persoonallisuuden suuruniversumpotentiaaliin, samalla tavoin Perimmäisyyden Jumala ole vaistuu niistä jumalallisuuden potentiaaleista, jotka piilevät kokonaisuniversumin transsendenssiä merkitsevillä ajallis-

avaruudellisilla alueilla. [12:4]

Perimmäinen Jumala tarkoittaa persoonallista Jumaluutta, joka toimii absoniittisuutta olevilla jumalallisuuden tasoilla sekä ajallisuuden ylittämistä ja avaruuden transsendenssiä merkitsevillä universumisfääreillä. Perimmäinen on Korkeimman yläpuolella oleva Jumaluuden olevaistuma. Korkein on finiittisten olentojen käsittämä Kolminaisuuden yhdentymä; Perimmäinen on absoniittisten olentojen käsittämä Paratiisin-Kolminaisuuden yhdentymä. [12:5; korostus minun]

Seuraavan vastaavan esitelmän aihe tuleekin siis kaukaisessa tulevaisuudessa kuulumaan

”Kuinka opetukset Perimmäisestä rikastuttavat elämistemme filosofiaa”.

Korkein Jumala ja Perimmäinen Jumala, jotka nyt kehittyvät kokemuksellisissa universeissa, eivät ole eksistentiaalisia – he eivät ole menneisyydeltään ikuisia. Heillä on vain ikuinen tulevaisuus, he ovat ajallis-avaruudellisesti ehdollistuneita ja transsendentaalisuuden ehdollistamia ikuisuussubjekteja. He ovat Jumaluuksia, jotka on varustettu korkeimmuuden, perimmäisyyden ja mahdollisesti korkeimmuus-perimmäisyyden attribuutein, mutta heidän kokemuksensa kuuluu, että heillä on historiallinen universumialkuperä. Heillä ei koskaan tule olemaan loppua, mutta heillä on persoonallisuuden alkuketki. He todellakin ovat ikuisten ja infiniittisten jumaluuspotentiaalien aktuaalistumia, mutta he itse eivät ole kvalifioimattoman ikuisia eivätkä infiniittisiä. [13:3; korostus minun]

Tuntemme pelonsekaista kunnioitusta sitä mahdollisuutta kohtaan, mitä tulevat ajat, jolloin Korkein ja Perimmäinen saavuttavat uusia jumalallisuuden tasoja ja kohoavat uusille persoonallisuustoiminnan alueille, saattavat olla todistamassa jumalallistettaessa vielä muita odottamattomia olentoja ja olentoja, joista ei ole osattu edes uneksia, olentoja, jotka omaavat entistäkin laajempia maailmankaikkeuden koordinoimisen kykyjä, joita ei ole pystytty edes kuvittelemaan. Mitään rajaa ei näytä olevan sille potentiaalille, miten Jumaluusabsoluutti reagoi tällaiseen kokemuksellisen Jumaluuden ja Paratiisin eksistentiaalisen Kolminaisuuden välisten suhteiden yhdistymiseen. [200:4]

Kaiken kaikkiaan opetukset Korkeimmasta panevat ihmisen huomaamaan, että hän ei ole mikään vähäpätöinen ja mitätön olento vaan suurten odotusten ja universumin erilaisten olentojen vahvan mielenkiinnon kohde. Tämän kaiken kun hiljalleen tajuaa, niin siinä luulisi olevan tarjolla paras lääke nykyään niin yleistä masennusta vastaan.

Enkelihoidoiva ja serafipalvelu kuolevaisen Paratiisiin-nousun eri vaiheissa

Eija Seppänen-Bolotinski

Osa I ”Urantia ja mansiomaailmat”

Urantia-kirjassa kerrotaan Jeesuksen ja hänen opetuslapsensa Natanaelin välisestä keskustelusta enkeleistä seuraavaa: *Lopuksi Natanael esitti Mestarille tämän kysymyksen: ”Kun otamme huomioon, että ylipappi on saddukeus, ja kun saddukeukset eivät usko enkeleihin, mitä me opetamme ihmisille näistä taivaallisista hoivaajista?”* [1840:6]

Sen, mitä Jeesus vastasi Natanaelille, saatte kuulla myöhemmin tämän alustuksen kuluessa; toimikoon tämä ote nyt vain johdantona tähän alustukseen, koska Natanaelin esittämä kysymys on ajankohtainen tänäkin päivänä.

Nykyään ihmiset ovat huomattavan kiinnostuneita enkeleistä. Vuonna 1992 tehtiin USA:ssa kysely nuorison keskuudessa, ja noin 76 % vastaajista kertoi uskovansa enkeleihin, kun vastaava luku vuonna 1978 oli ollut noin 64 %. Enkelit herättävät jatkuvasti kasvavaa kiinnostusta. Vuodessa julkaistaan maailmassa noin 150 kirjaa enkeleistä.

Esitän ensiksi pienen historiallisen yleiskatsauksen enkeleistä. Tätä yleiskatsausta tehdessäni olen kerännyt tietoja **Sophie Burnhamin** *Enkelien kirja* ja **Evelyn Oliverin** ja **James Lewisin** venäjän kielelle käännetystä *Enkelten tietosanakirjasta*. Yleisivistystä varten luin myös **Esko Mustosen** mainion katsauksen *Enkelten maailma*, jossa on monipuolisesti valotettu kysymyksen historiallisia ja nykyaikaisia aspekteja. Enkeleistä löytyy tietoja kaikkien uskontojen kirjoituksista.

Vuonna 4000 eKr. perustetusta Uurista, Babyloniasta, arkeologit ovat löytäneet ”kivipatsaan, joka esittää siivekstä olentoa laskeutumassa yhdestä sumerilaisen uskon seitsemästä taivaasta kaatamaan ylitsevuotavasta maljasta elämän vettä kuninkaan kuppisiin.” (S. Burnham, *Enkelien kirja* s. 90.) Tätä on sanottu ensimmäiseksi enkelikuvaksi. Sillä saatetaan mahdollisesti olla edeltäjänsä: Mesopotamian siivekkäät aarnikotkat tai egyptiläisessä hautamaalauksessa esiintyvä siivekäs Isis. Kreikassa sekä Iris, Ze-

uksen sateenkaari, että Hermes, jumalten sanansaattaja, toimittivat enkelin tehtäviä, kuljettivat viestejään ja antoivat ihmisille apua.

Juutalais-kristillisessä kulttuurissa enkeli-sana viittaa heidän työhönsä lähettiläinä, sanansaattajina. Heitä kutsutaan *Raamatussa* mm. taivaallisiksi sota-joukoiksi, kerubeiksi ja serafeiksi. Jobin kirjassa he ovat ”aamutähtiä” ja Psalmeissa ”Herran sotavainuina”. Hesekielin näyssä enkelit ovat hyvin pelottavia häränkasvoisia olentoja.

”Cherubim”-sana tarkoittaa ”Jumalan tuntemuksen täyteyttä”. Sana on assyrialaista alkuperää ja merkitsi siellä ”se, joka tuo tiedon”.

Islamissa ”el-karrubiyän” tarkoittaa niitä, jotka on tuotu lähelle Allahia ja jotka ylistävät Jumalaa lakkaamatta, päivin ja öin.

Kerubit muuttuivat roomalaisen kansanperinteen vaikutuksesta pienokaisiksi, puttoenkeleiksi.

Enkelikäsitys esiintyy arjalaisissa, mitralaisissa, manikealaisissa ja zarathustralaisissa myyteissä.

Raamatun parhaiten mieleen painuneita enkelikuvauksia ovat mm. Abrahamin kohtaamat enkelit: Mamren laaksossa Abrahamin kerrotaan kohdanneen kolme enkeliä, jotka olivat aivan kolmen tavalisen miehen näköisiä ja joiden jalat Abraham pesi. Hän tarjosi heille syötäväksi vasikanlihaa, leipää ja juustoa, ja he söivät. Nämä enkelit kertoivat Abrahamille, että iäkäs ja hedelmätön Saara-vaimo synnyttäisi Abrahamille Iisak-pojan. Enkeli myös esti myöhemmin Abrahamia uhkaamasta Iisakia.

Jaakob, Iisakin poika, näki kuuluisan unen: siivettömät enkelit kiipeämässä tikapuita, ja sitten muistamme Jaakobin painin enkelin kanssa, joka ei suostunut ilmaisemaan hänelle nimeään.

Vanhan Testamentin historiallisissa kirjoissa mainitaan kuoleman enkeli, joka tuhosi 90 000 ihmistä Daavidin aikana ja tappoi toisena yönä assyrialaisen leirissä 185 000, jotka olivat lähteneet sotaan juutalaisia vastaan. ”Niin Herran enkeli lähti ja löi Assu-

rin leirissä 185 000 miestä, ja kun noustiin aamulla varhain, niin katso, he olivat kaikki kuolleina ruumiina.”

Profeetta Jesajan kerrotaan nähneen seuraavan enkelinäyn. ”Kuningas Uslan kuolinvuotena minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit istuivat hänen ympärillään; kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella jalkansa ja kahdella lensivät. Ja he huusivat toisillensa ja sanoivat: ’Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot, kaikki maa on täynnä hänen kunniaansa.’”

Profeetta Hesekiel näki valtaistuimen eli Jumalan pyörät, ja keskiajalla Hesekielin näkyjen perusteella kehitettiin pyörinä eli valtaistuimina tunnettu korkeimmasta korkein enkeliluokka. Hesekielin näky tapahtui noin 560 eKr. ”Ja minä näin, ja katso: myrskytuuli tuli pohjoisesta, suuri pilvi ja leimahteleva tuli, ja pilveä ympäröitsi hohde, ja tulen keskeltä näkyi ikään kuin hehkovaa malmia, keskellä tulta, ja sen keskellä näkyivät neljän olennon hahmot. Ja näöltänsä he olivat tällaiset: niillä oli ihmisen hahmo.

Ja niillä oli neljät kasvot kullakin ja neljä siipeä kullakin.

Ja sääriavarret niillä oli suorat ja jalkaterät kuin vasikansorkat, ja ne väkkyivät kuin kiiltävä vaski. Ja siipiensä alla niillä oli ihmiskädet – -. Niiden siivet koskettivat toisiansa. Kulkiessaan ne eivät kääntyneet: ne kulkiivat kukin suoraan eteenpäin – -.”

Kuten tietänette, Hesekielin näkyä on tulkittu myös avaruusaluukseksi.

Profeetta Eliaan erämaavaelluksella ruokki enkeli häntä. ”Nouse ja syö”, enkeli sanoi, ”sillä muutoin matka käy sinulle pitkäksi.” Jatkossa kerrotaan: ”Pyhä mies kulki sen ruoan varassa vielä 40 päivää, paastosi ja mietiskeli erämaassa, ja palattuaan Samariaan tappoi 400 Baalin profeettaa.”

Juutalaisten kirjoituksissa mainitaan neljä Jumalan valtaistuimen edessä olevaa enkeliä: Rafael eli ”Jumala parantaa”, Gabriel eli ”Jumalan mies”, Mikael eli ”Joka on Jumalan kaltainen” ja Uriel eli ”Jumalan valo”. Näistä enkeleistä on suomalainen runoilija **Aale Tynni** kirjoittanut runon *Enkelit*.

Profeetta Danielille ilmestyivät enkeleistä Gabriel ja Mikael useissa näyissä ”valvojina”, ja enkeli pelasti Danielin ”jalopeurain luolassa”. ”Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain kidat, niin etteivät ne ole minua vahingoittaneet.”

Islamin pyhän kirjan *Koraanin* saneli sura suralta Muhammedille enkeli Jibril eli Gabriel. Islamissa muita kuuluisia enkeleitä ovat Ibrafil, tuomiopäivän enkeli, joka ylistää lakkaamatta Allahia ja on lisäksi musiikin enkeli, ja Azaril, islamin ”kuoleman enke-

li”. Isa eli Jeesus on islamissa eräänlainen puolienkeli.

Buddhalaisuudessa ei ole varsinaisesti enkeleitä; bodhisattva-ideassa on joskus enkelipiirteitä. Bodhisattvojen ruumiissa vaikuttaa Jumalan voima, dakini eli enkeli, joka kykenee lentämään halki ilman.

Hindulaisuudessa Jumalan tajuaminen tapahtuu saktien eli Jumalan naispuolisen energian muodossa. Hindulaisuudessa deevat, saktien muoto-olemukset, vastannevat jotakuinkin enkeleitä: niitä ovat apsakit ja gandharvit, ja teosofit ovat omaksuneet luonnondeevat hindulaisuudesta.

Keskiajalla **Tuomas Akvinolainen** kirjoitti enkeleistä *De creaturis spiritualibus* -teoksen, jossa hän väitti, että enkelit ovat puhdasta ajatusenergiaa, joka voi omaksua ruumiillisen muodon silloin kun haluaa – ajatuksen nopeudella –, mutta heidän ruumiinsakin koostuu puhtaasta ajatusenergiasta, älyllisestä energiasta. Tuomas Akvinolaisen kysymys siitä, kuinka monta enkeliä mahtuu neulankärjelle, on kuuluisa – joskaan sitä ei joidenkin lähdeostosten mukaan esitetty!

Mystikko **Svedenborgilla** oli useita enkelinäkyjä. Antroposofi **Rudolf Steinerilla** on paljon kirjoituksia enkelihierarkioista, mm. *Henkiset hierarkiät*.

Mormonin kirjan on **Joseph Smith** saanut enkeli Moronin kautta.

Danten Jumalaisessa näytelmässä on enkelikuvauksia, ja **Miltonin** runoelmien enkelit ovat kuuluisia (*Kadotettu paratiisi*).

Nyt sitten palaamme takaisin *Urantia-kirjan* kysymykseen, jonka Natanael esitti Jeesukselle. Mitä Jeesus vastasikaan? (Jeesuksen vastaus sivulta 1841 luettiin esitelmätilaisuudessa ääneen.) Tässä vastauksessaan Jeesus kertoo oleelliset asiat enkeleiden ja meidän suhteistamme:

- Enkelit ovat erillinen luotujen luokka.
- Älyllisiä olentoja.
- Eivät tuota jälkeläisiä.
- Ovat vain hengellisessä sukulaisuussuhteessa ihmisiin.
- Ihmisistä ei tule enkeleitä.
- Eivät kuole.
- Puhtaita ja pyhiä, jos pysyvät lojaaleina Jumalalle.
- Enkelten avulla yksi maailma pidetään kontaktissa toisen kanssa.
- Ihmissukukuntien palvelu: hoivaaminen on heidän yksi tehtävänsä.
- Osallistuminen ihmisten pelastamiseen: kantavat huolta kuolevaisen ihmisen hen-

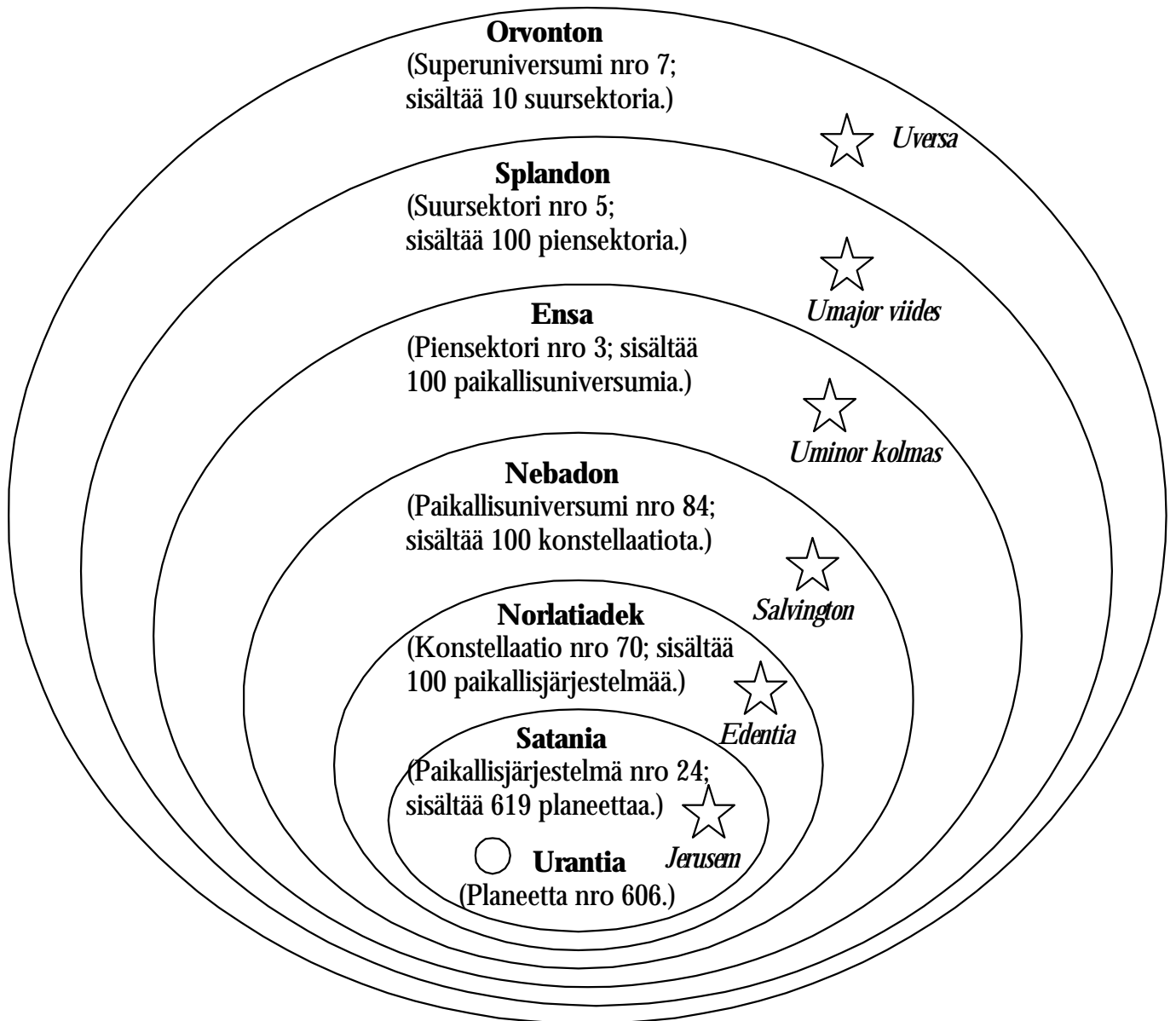
gellisestä hyvinvoinnista ja jumalallisesta edistymisestä.

- Toimivat ihmissielun opastajina ajallisuuden vaiheessa, joka sijoittuu lihallisen kuoleman ja hengellisen elämän alkamisen väliin.

Urantia-kirjassa kerrotaan enkeleistä varsin paljon, ja nyt käymme joitakin pääpiirteitä läpi keskittyen enkeli-ihmissuhteeseen.

Aloitamme kosmisen matkamme Paratiisia kohden enkeleiden kanssa jo täällä Urantialla, Satanian paikallisjärjestelmän 606. planeetalla.

Universumiylösousemus

Aineellinen olemassaolo Urantialla → mansiomaailma, järjestelmä, konstellaatio, paikallisuniversumissa
morontiaalinen elämänvaihe → superuniversumissa henkiasteet → Havonaan siirto → Havonan 7. kehä – oman superuniversumin Valtiashengen identiteetin käsittäminen → Havonan 6. kehä – käsitys Korkeimmuudesta → Havonan 5. kehä – Äärettömän Hengen saavuttaminen → Havonan 4. kehä – Iankaikkisen Pojan saavuttaminen → Havonan 3. kehä – Universaalisen Isän saavuttaminen → Havonan 2. kehä – tutustuminen Paratiisin olentojoukkoihin → Havonan 1. kehä – Paratiisin palvelus alkaa → Lopullisuuden saavuttajakunta.

Enkelit kuuluvat Äärettömän Hengen persoonallisuuksiin, jotka jaetaan kolmeen ryhmään:

1. "Voimat", jotka ovat Äärettömän Hengen korkeampia persoonallisuuksia (mm. Yksinäiset Sanansaattajat, Universumien Virtapiirienvälvojat, Väestönlaskennan Johtajat ja Kandidaattien Opastajat).
2. "Vallat", jotka ovat avaruuden sanansaattajajoukkoja (mm. Havonan Servitaalit, Universaaliset Sovittelijat ja Morontia- ja Paratiisikumppanit).
3. Enkelit eli ajallisuuden hoivaavat henget.

Pääsääntöisesti enkeleitä ovat **supernafit** keskusuniversumissa, **sekonafit**, **tertiafit** ja **omniafit** superuniversumissa sekä **serafit**, **kerubit** ja **sanobit** paikallisuniversumissa.

Tärkeää on pitää mielessä, että Urantialla myös **keskiväliolennot** lasketaan toiminnallisuuden suhteen "ajallisuuden hoivaaviin henkiin", koska he tekevät niin tiivistä yhteistyötä enkelijoukkojen kanssa. Todellisuudessa keskiväliolennot ovat ylösnousemuksellisia Jumalan poikia.

Urantia-kirjassa todetaan: *Hoitaessanne jokapäiväisen elämänne käytännön asioita olette Kolmannesta Lähteestä ja Keskuksesta peräisin olevien henkipersonallisuuksien käsissä; toimitte yhteistyössä Myötätoimijan edustajien kanssa. – ja kehittelite maisen olemassaolonne yksityiskohtia olemalla yhteydessä maailmassanne ja universuminne joka puolella toimiviin Äärettömän Hengen älyllisiin olentoihin.* [66:1]

Lisäksi *Urantia-kirjassa* todetaan: *Aineellisten ja hengellisten maailmojen välisen kuilun kuroo täysin umpeen kuolevaisen ihmisen, toisasteisen keskiväliolennon, ensiasteisen keskiväliolennon, morontiakerubin, keskivaiheen kerubin ja serafin toisiinsa kytkeytyvä sarja.* [425:1]

Keskiväliolennot toimivat kuolevaisen ihmisen hyväksi siten, että ensiasteiset keskiväliolennot voivat olla yhteistyössä morontia- ja henkienergian valvojien kanssa ja toisasteiset voivat olla yhteistyössä fyysisten valvojien ja aineellisten virtapiirien säätelijöiden kautta.

Ensiasteiset keskiväliolennot ovat tiedonkeruujoukkoja ja planeetan historioitsijoita, ja toisasteiset keskiväliolennot toimivat etenevän planeettasiviliisaation asian edistäjinä.

Kuten varsin hyvin tiedättekään, mm. *Urantia-kirjan* luvut on aikaansaatu keskiväliolentojen avulla. *Monissa maailmoissa muita paremmin sopeutuneet toisasteiset keskiväliolennot kykenevät saamaan vaihtelevanasteisen yhteyden tiettyjen suotuisasti rakentuneiden kuolevaisten Ajatuksensuuntaajaan taitavasti niihin mieliin tunkeutumalla, joita Suuntaajat pitävät asuinpaikkanaan. (Ja juuri tällaisten kosmisten järjestelyjen onnistuneen yhteensaattami-*

sen avulla saatiin nämä ilmoitukset englanninkielisinä aikaan Urantialla.) [1258:1]

Urantian yhdistyneet keskiväliolennot on planeetan serafien kanssa yhdessä suoritettavaa palvelua varten organisoitu synnynnäisten lahjojen ja hankittujen taitojen mukaan seuraaviksi ryhmiksi:

1. *Keskivälin sanansaattajat.* Omaavat nimen; nopean henkilökohtaisen viestintäjärjestelmän palveluksessa.
2. *Planetaariset vartiomiehet.* Sanotaan salaperäisesti: ovat avaruuden maailmojen vartijoita; partioivat planeetan näkymätöntä hengen maailmaa ilmiöitä ja yhteydenpitotapoja tarkkailemalla.
3. *Kontaktipersoonallisuudet.* Käytetään otettaessa yhteyttä aineellisten maailmojen kuolevaisiin olentoihin; välttämätön tekijä hengellisen ja aineellisen tason välisissä yhteyksissä.
4. *Etenemisenauttajat.* Kaikkein hengellisimpiä keskiväliolentoja; apulaisina planeetan serafien erikoisryhmissä. (s. 864–865)

Keskiväliolennot toimivat serafien planetaarisessa hallituksessa avustajina. He toteuttavat tätä avustajanrooliaan mm. seuraavalla hämmästyttävällä tavalla ihmisreservipersoonallisuuksien kautta. – *kohtalon varajoukkoihin kuuluvilla miehillä ja naisilla on keskiväliolentojen välittävän toiminnan kautta – eriateisia yhteyksiä Suuntaajaansa, – – [S]osiaalisissa hätätilanteissa ja hengellisissä ongelmapaikoissa – – nämä reservipersoonallisuudet toimivat estääkseen evolutionaarisen kulttuurin luhistumisen tai elävän totuuden valon sammumisen.* [1258:1]

Muuan Nebadonin Arkkienkeli sanoi kertoossaan keskiväliolennoista, että he ovat auttajina niin arvokkaita, että – *olemme hyväksyneet heidät yhdeksi yhdistyneeseen planeettapalveluumme olennaisesti kuuluvaksi olentoluokaksi.* [855:1]

Luciferin kapinassa noin 200 000 vuotta sitten ensiasteisia keskiväliolentoja menetettiin paljon: 50 000:sta 40 119 meni kapinaan, ja toisasteisista 1984:stä meni kapinaan 873! (863:2–3) Näihin aikoihin oli myös kapinalliskerubeja ja -serafeja. Kapinalisia keskiväliolentoja on vanhemmissa kirjoituksissa nimitetty "pahoiksi hengiksi" ja "demoneiksi eli riivaajiksi", ja luopuriserafeja on nimitetty "pahoiksi enkeleiksi". (863:5)

Ennen Kristus Mikaelin lahjoittautumista, Ajatuksensuuntaajien yleismaailmallista saapumista ja Totuuden Hengen vuodattamista kapinalliset keskiväliolennot kykenivät vaikuttamaan kuolevaisten mieleen ja ohjasivat näiden tekoja samalla tavalla, jolla *lojaalit keskiväliolennot toimivat palvellessaan Urantian kohtalon varajoukkoihin kuuluvien ihmisten tehokkaina*

yhteydensuojelijoina aikoina, jolloin Suuntaaja on tosiasiallisesti irti persoonallisuudesta siksi, että se on yhteydessä ihmisyden yläpuolella oleviin älyllisiin olentoihin. [863:6]

Nykyään keskiväliolentoja toimii Urantialla 10 992, ja milloin he ovat palvelemassa kuolevaisia, he ovat mukana inhimillisen työn, levon ja leikin hengessä. [864:4] Toisasteiset keskiväliolennot ovat lähempänä ihmistä kuin enkeliä ja työskentelevät usein mies- ja naispuolisena parina. He [keskiväliolennot] ovat korvaamattomia serafeille työssä, jota nämä tekevät ihmiskunnan eri rotujen hyväksi ja yhdessä niiden kanssa, ja kummatkin luokat ovat välttämättömiä kuolevaisten henkilökohtaisina suojelijoina palveleville serafeille. [864:5]

Lähinnä 1 111 toisasteista keskiväliolentoa on miltei yksinomaan osoitettu huolehtimaan maailman aineellisista olennoista. He ovat aavistuksen verran kuolevaisten näkökyvyn ulkopuolella, ja halutessaan he saavat yhteyden aineellisiin olevaisiin. *Monet enkeleiden aikaansaamiksi luetut konkreettisuontoisemmat ilmiöt ovatkin olleet toisasteisten keskiväliolentojen suorittamia.* [865:5]

Kuten jo aikaisemmin totesimme, nykyään toisasteisten keskiväliolentojen päätehtävänä on olla huomaamattomia, henkilökohtaista yhteyttä pitäviä työtovereita planeettamme kohtalon varajoukon jäsenille.

Sivulla 865 on tärkeä huomautus: *Juuri tämän toisasteisen ryhmän toiminta, jolle jotkut ensiasteiseen joukkoon kuuluvat antoivat taitavaa tukea, sai aikaan sellaisen persoonallisuuksien ja olosuhteiden koordinoitumisen Urantialla, että se lopulta johti planeetan taivaalliset valvojat niiden anomusten vierelepanoon, joiden tuloksena oli sen ilmoitusten sarjan mahdollistaneiden valtuuksien myöntäminen, joista tämä esitys on yksi osa.* [965:6] *Urantia-kirjasta* keskiväliolennot ovat toimittaneet IV osan ja ”Rukoilun kehityshistorian”.

Urantia-kirjassa huomautetaan, että keskiväliolennot eivät ole missään tekemisissä spiritualismin tai meedioilmiöiden kanssa. Keskiväliolennot työskentelevät planeetan edistymisen hyväksi, vakiintuneen elämän ja valon statuksen saavuttamiseksi Urantialla.

Varsinaiset enkeliryhmät, jotka työskentelevät Urantialla ja muualla paikallisuniversumissamme Nebadonissa, ovat kerubit, sanobit ja serafit.

Kerubit ja **sanobit** ovat enkeleiden alin luokka ja liittyvät toiminnallisesti yhteen (s. 422). Kerubi on vanhempi ja hallitseva energiapositiivinen yksilö, ”oikeanpuoleinen deflektori”, ja sanobi on olemuksen täydentäjä, energianegatiivinen ”vasemmanpuoleinen deflektori”. He palvelevat pareittain, koska ovat yksin toimiessaan hyvin rajoittuneita. He hoitavat ns. rutiiniasioita eivätkä koskaan toimi

ihmisistä huolehtivina enkeleinä. *Urantia-kirjassa* sanotaan painokkaasti tämän etuoikeuden kuuluvan serafeille. Kerubit ja sanobit puhuvat sekä nebadonin että orvontonin kieltä ja pyrkivät jatkuvasti edistymään. He ovat olemukseltaan lähellä morontiatasoa ja ovat tehokkaita fyysisen, morontiaalisen ja hengellisen rajamaastossa.

Joka neljännet kerubit ja sanobit ovat kvasi-aineellisia morontiaalista tasoa muistuttavia ja työskentelevät usein keskiväliolentojen kanssa.

Universumin Äiti-Henki luo **serafit**. Nämä **enkeli-luokat** projisoidaan aikana, jolloin laaditaan suunnitelmat **tahdollisten kuolevaisluotujen evoluutioksi**. [418:5] Serafienskeleillä ei ole aineellista ruumista; he havaitsevat kuolevaiset, mutta ovat itse näkymättömiä kuolevaisille. Enkelit ymmärtävät älyllisesti kuolevaisten elämänmuotoa, ei-aistillisia mielenliikkeitä ja tunteuksia, arvostavat musiikkia ja taidetta ja nauttivat todellisesta huumorista. He tiedostavat ihmisten moraalisesta kamppailun ja hengelliset vaikeudet. *Urantia-kirjassa* todetaan liikuttavasti: *He rakastavat ihmisiä, ja vain hyvää voi seurata siitä, että pyritte ymmärtämään ja rakastamaan heitä.* [419:1]

Enkeleistä puhutaan usein myös ”Jumalan tyttärinä”, vaikka *Urantia-kirjassa* sanotaan selkeästi, että he eivät ole sukupuolellisia. He ovat plus- ja miinusmerkkisiä eli toimivat parina. Sivulla 419 todetaan, että he ovat ”matemaattisia ihmelapsia”. Enkelit eivät koskaan ole palvonnan kohteita.

Minkälaisissa tehtävissä enkelit toimivat Urantialla?

Ensinnäkin serafeilla on Urantialla jo aiemmin mainittu planetaarinen hallitus. (Luku 114) Edentian Kaikkein Korkeimmat hallitsevat Urantialla serafitoiminnan kautta. Kerubeja ja serafeja on läsnä Urantialla kerrallaan ehkä noin runsas miljardi. Osa enkeleistä on aina poissa suorittamassa kuljetus-, viestinviejä- ja kuolemaan liittyviä tehtäviä.

Urantialla toimii planetaarisen hallituksen kenraalikuvernöörin alaisuudessa kaksitoista kuolevaiselle ihmiselle erittäin tärkeää enkeliryhmää: planetaarisen valvonnan mestariserafit. Tämän hallinnon erityispalvelussa toimii **kuolevaisiakkin yhteyshenkilöitä**. Alajakautumia on 12 ryhmää, joissa mm. *Urantia-kirjan* kirjoittamisen aikoihin toimi 962 henkilöä, joista vain alle 20 tiesi olevansa kontaktipersonaalisuus, ns. kohtalon varajoukon jäsen (1257:8).

Tästä asiasta mainitsin jo aikaisemmin luennossani: *Nämä kuolevaisreserviläiset valikoi se joukkokunta, johon heistä itse kukin liitetään, ja he saavat yhtäläisen syvämielessä tapahtuvan koulutuksen ja harjoituksen Ajatuk-sensuuntaajan ja serafien harjoittaman suojelijahoivan yh-*

teennivoutuvan tekniikan avulla. [1257:8] Henkilökoh- tainen kohtalonsuojelijaserafi palvelee tällaisia kuolevaisavustajia.

Seuraavassa käydään läpi lyhyesti **Urantian kaksitoista mestariserafikuntaa:**

1. *Aikakauteen sidotut enkelit.* Kunkin sukupolven asioiden valvonta, ohjaus.
2. *Edistymisen enkelit.* Asioiden saattaminen ”sille tolalle, jolla niiden pitäisi olla.”
3. *Uskonnonvarjelijat.* ”Kirkkojen enkelit”.
4. *Kansakuntana elämisen enkelit.* ”Kaikkein Korkeimmat hallitsevat ihmisten valtakunnissa.”
5. *Rotujen enkelit.* Ajallisuuden evolutionaaristen rotujen säilyttäminen.
6. *Tulevien aikojen enkelit.* Toinen toistaan seuraavien aikakausien arkkitehtejä.
7. *Valistuksen enkelit.* Planetaarisen kasvatuksen vaaliminen.
8. *Terveiden enkelit.* Terveiden edistäminen ja sairauksien ehkäiseminen.
9. *Kodin serafit.* Kodin, ihmisperäisen sivilisaation perusinstituution, säilyttäminen.
10. *Elinkeinoelämän enkelit.* Elinkeinoelämän kehittyminen ja taloudellisten olojen kohene- minen.
11. *Vapaa-ajanvieton enkelit.* Leikki, huumori ja lepo.
12. *Ihmisen yläpuolelle ulottuvan hoivan enkelit.* Tä- män planeetan ihmisen yläpuolisen elolli- suuden palveleminen. (s. 1255–1256)

Keitä sitten ovat suojelusenkelit?

Urantia-kirjan mukaan he ovat kohtalonsuojelijasera- feja, jotka hoivaavat yksittäisiä kuolevaisia hengelli- seen edistymiseen tähtäävän eloonjäämisjärjestel- män puitteissa ja antavat palveluksia niille, jotka jää- vät eloon. He ovat hengellisiä auttajia. (1241:1)

Näitä suojelusenkeleitä on ihmisillä, jotka ovat saavuttaneet 1–3 tavoitetta seuraavista:

1. Ihminen on tehnyt selkeän ja koetellun pää- töksen tulla Jumalan kaltaiseksi.
2. Ihminen on saavuttanut kolmannen älylli- syyden ja hengellisyyden kosmisen kehän eli kosmisen tason – päässyt lähemmäksi *moron- tiatietoisuutta evolutionaarisen sielun orastavasta suhteesta kehittyvään Korkeimpaan Olentoon* [1211:1], ts. tietoisuuteen kokemuksellisesta suhteesta Korkeimpaan Olentoon eli uni- versumin kansalaisuudesta. Tällainen henki- lö on toiminut, ts. toteuttanut päätöksiä va- lintakokemuksen todellistumisen myötä ja kautta. On tärkeää ymmärtää, että tämä on

eri asia kuin jumalatietoisuus eli ymmärrys uskossa ihmisen asemasta Jumalan poikana.

3. On valittu kohtalon varajoukon jäseneksi.

Jos ihmisellä ei ole henkilökohtaista kohtalonsuoje- lijaa, on kaikilla ihmisillä kuitenkin **ryhmäkohtai- nen suojelusenkeli.** Tämä enkelitoiminto jakaan- tuu seuraavasti ja riippuu selkeästi älyllisyyden ja hengellisyyden kosmisten kehien eli tasojen saavut- tamisen asteesta (s. 1210):

Seitsemännellä kehällä olevilla tuhannella kuole- vaisella on yksi suojelusenkeli (siis serafipari) sekä kerubikomppania. (Käytännössä kehälle astutaan, kun mieleen otetaan vastaan Ajatuksensuuntaaja ja potentiaalisuus paikallisuniversumikansalaisuuteen saavutetaan.)

Kuudennella kehällä on serafipari ja yksi kerubi- komppania viittäsatata kuolevaista kohti.

Viidennellä kehällä on serafipari ja kerubikomp- pania sataa kuolevaista kohti.

Neljännellä kehällä on serafipari ja kerubikomp- pania kymmentä kuolevaista kohti.

Kolmannella kehällä kuolevaisella on henkilö- kohtainen serafipari. (1242:2–3)

Kehien saavuttaminen kulkee *Urantia-kirjan* mukaan itsensä ymmärtämisen, itsensä voittamisen ja itsensä hillitsemisen kautta.

Jos ihmisolennon mieli on normaalin alapuolella eli ihmisellä ei ole normaalia tahdonvoimaa, ei kykyä edes keskitasoiisiin päätöksiin, ei kykyä Jumalan kä- sittämiseen eikä kykyä Jumalan älyperäiseen palvon- taan, niin, jotta oikeudenmukaisuus ja armo toteu- tuisivat, on näillä ihmisolennoilla oma serafikunta eli yksi komppania (288 serafia) sekä yksi kerubipa- taljoona (3 456 kerubia). (1241:5)

Urantia-kirjassa todetaan, että monet Urantialla palvelevat suojelijat ovat toimineet aiemmin muissa maailmoissa mutta saattavat palvelulla toistamiseen samallakin planeetalla. (1243:0–1)

Miten serafit osoittavat hoivaa ja palvelua ihmi- sille?

Ensinnäkin enkelit koordinoivat persoonattomien henki-influenssien vaikutukset ihmiseen eli yhteen- sovittavat fyysisten valvojen, mielenauttajahenkien, Pyhän Hengen ja Paratiisin Kolmannen Lähteen ja Keskuksen Kaikkiällisen Hengen, Ajatuksensuun- taajan ja Totuuden Hengen vaikutukset. (1244:3)

Toiseksi enkelit tekevät universumin persoonat- tomista ja esipersonallisista hoivatoimista persoo- nallisia. He ovat koordinoijia älyllisellä tasolla, mie- len ja morontian yhteensovittajia, tulkitsijoita, ja fyy- sisellä tasolla manipuloivat maallista ympäristöä ole- malla yhteydessä Fyysisiin Päälvalvojiin sekä keskivä-

liolentojen yhteistyön ja hoivan kautta. (1244:6)

Urantia-kirjassa kerrotaan, että näin monimutkaisen tehtävien suorittamista helpottaa Korkeimman Olennon tunnustamaton ja paljastumaton toiminta.

Jos ihmisen elämä näyttää liian helpolta, serafit saattavat johtaa ihmisen vaikeammille teille, jotta ihminen joutuisi tekemään päätöksiä ja toimimaan. Enkelit eivät kuitenkaan yleensä suoranaisesti puutu fyysisen elämän tapahtumiin; joskus he tekevät sen poikkeuksellisesti ylempien määräyksestä. Enkelit vaikuttavat lähinnä ihmisolentojen sosiaalisen, eettisen ja moraalisen ympäristön kautta. (Suuntaajahan vaikuttaa sielun kautta!) Mutta serafi on kuolevaismielen ja morontiasielun opettaja.

Enkelit antavat mielelle virikkeitä ja kannustavat älyllisyyden ja hengellisyyden kehien suorittamiseen. Serafit kannustavat ihmisiä rukoilemaan. (Palvontaan kannustavat mielenauttajahenget ja Suuntaaja!)

Tärkeä yhteenveto: *Suojelijaserafi manipuloi kuolevaisen elinympäristöä jatkuvasti, ja hänen tarkoituksenaan on ylösnousevan ihmisen kosmisen ymmärryksen lisääminen, jotta tällainen eloonjäämisehdokas voisi saavuttaa entistä laajemman käsityksen sisimmässään olevan Suuntaajan läsnäolosta ja kykenisi näin antautumaan yhä laajempaan yhteistyöhön sen hengellisen tehtävän suhteen, jota tämä jumalallinen läsnäoleva edustaa.* [1245:4]

Suuntajat ja suojelusenkelit eivät pidä yhteyttä, mutta heidän toimintansa on täysin korreloitunutta. Korkeimman Olennon kaiken sisäänsä sulkevassa ja kehittyvässä läsnäolossa kuolevaispersoonallisuus kokee hengellisen hoivan yhtenä kokonaisuutena.

Kun ihmisolento kuolee, serafisuojaajasta tulee ajatuskuvien, muistikuvien ja sielureaali-teettien säilyttäjä. *Urantia-kirjassa* kuolema luokitellaan seuraavasti (s. 1229–1230):

1. *Hengellinen (eli sielun) kuolema*, joka tapahtuu silloin, kun kuolevainen hylkää eloonjäämisen. Tällöin fyysinen ruumis ja mielimekanismi jatkavat toimintaansa, mutta ihminen on kosmiselta kannalta kuollut, koska Suuntaaja on päästetty vapaaksi. Tässä tapauksessa henkilökohtaisen tai ryhmäserafin velvollisuudet jatkuvat fyysisen mekanismin kuolemaan asti, jolloin Orvontonin hallitsijat vapauttavat serafin velvollisuudestaan.
2. *Älyllinen (eli mielen) kuolema*, jolloin järki harhautuu tai aivomekanismi tuhoutuu niin, ettei näitä tiloja pystytä korjaamaan. Sielun kohtalo riippuu tässä tapauksessa ihmistahdon aiemmista päätöksistä.
3. *Fyysinen (eli ruumiin ja mielen) kuolema*, joka tapahtuu, kun aivoenergia lopettaa sykkeensä ja Suuntaaja poistuu. Tässä tapauksessa sielun kohtalo riippuu aiemmista päätöksistä.

Näiden tapahtumien jälkeen aineellinen ruumis maatuu, Ajatuksensuuntaaja lähtee Diviningtoniin ja morontiasielu jää kohtalonsuojelijan huostaan tai identiteetti on tallessa ryhmäsuojelijalla.

Serafit ovat siis persoonallisuuden uudelleenkoamisessa korvaamattomia mansiomaailmoissa. Jälleenpersonointi voi tapahtua siten, että sielu siirretään välittömästi mansiomaailman heräämissaleihin, missä kohtalonsuojelijaserafi projisoi persoonallisuushahmon eli morontiahahmon ja Suuntaaja saapuu identiteetin eli mielen henkijäljennöksen kanssa Diviningtonista tähän persoonallisuushahmoon.

Epäselvissä tapauksissa seuraa oikeuskäsittely, ja mahdollista on myös joutuminen nukkuvien, tuomiokauden lopulla herätettävien eloonjääneiden joukkoon.

Sielu on kuoleman ja jälleenpersonoinnin välisen ajanjakson tiedoton ja kohtalonsuojelijaserafin huostassa. Persoonallisuuden kokoonpanosta tallennetut tiedot säilytetään arkkienkeleiden huostassa heidän erityistoimintojen maailmassaan. Erittäin mielenkiintoista on, että kuolevaispersoonallisuuden olinpaikka kuoleman ja eloonjäämisen välisenä aikana ei ole ilmoituksenantajien tiedossa. (1234:4)

Näistä arkkienkeleistä sen verran tässä yhteydessä, että he ovat Luoja-Pojan ja Universumin Äiti-Hengen jälkeläisiä. Urantiaa koskien on epätavallista se, että jostakin syystä muuatta arkkienkeliä divisioonapäämajaa pidetään Urantialla (408:6). Seuraavassa tätä koskeva ote *Urantia-kirjasta: Käsittekö, mitä se tosiasia merkitsee, että vähäisestä ja sekasortoisesta planeetastanne on tullut divisioonapäämaja, josta koko universumin kattavasti hallitaan ja ohjataan tiettyjä paratiisinnousujärjestelmään kuuluvia arkkienkeliä toimintoja? Epäilemättä tämä enteilee muidenkin ylösnousemukseen liittyvien toimintojen keskittämistä tulevaisuudessa Mikaelin lahjoittautumisen kohteena olleeseen maailmaan ja antaa suunnattoman ja juhlallisen merkityksen Mestarin henkilökohtaiselle lupaukselle "Tulen vielä takaisin."* [409:1]

Kun tuomiokautinen jälleenpersonoiminen tapahtuu, niin silloin nukkuvien persoonallisuuksien serafivartijat vastaavat "arkkienkeliä ääneen". Arkkienkeli toimittaa tuomiokautisen nimenhuudon; tämä on "Mikaelin arkkienkeli" eli kuolleistaherättämisen arkkienkeli. Arkkienkeliä maailma on Salvingtonia ympäröivien maailmojen seitsemäs ryhmä apusatelliitteineen, ja siellä pidetään persoonallisuusrekisteriä, jossa säilytetään, arkistoidaan ja luokitellaan persoonallisuuksia koskevat muistiinmerkinnät ja identifioimisvarmistimet koko sen ajan, joka kuluu ruumiin kuoleman ja uudelleenpersonoimisen eli kuolleistaherättämisen välillä. (409:3, 5)

Jos kuolevaisen persoonallisuus fuusioituu Suuntaajaan, enkelit ovat edelleenkin tarpeen, sillä fuusioitunut pyhiinvaeltaja lähtee sekonafin kuljettamana superuniversumin päämajasta Havonan keskusuniversumiin, ja itse fuusioitunut olento on serafin kaltainen. (1237:7)

Mikä on ihmisen ja enkelin suhde mansiomaailmoissa?

Mansiomaailmoissa aloitamme morontiaalisen elämänvaiheemme. Jerusemia ympäröi 56 maailmaa, ja näistä maailman numero 1 seitsemän satelliittia tunnetaan mansiomaailmoina.

Aloittakaamme finaliittimaailman lastenkoehoitolasta (s. 531). Siellä ovat mm. lapset, jotka ovat kuolleet, ennen kuin heille on saapunut Suuntaaja. Jos jompikumpi tällaisen lapsen vanhemmista tai kumpikin jää eloon, kohtalonvartija määrää oman kerubikumppaninsa lapsen potentiaalisen identiteetin vartijaksi ja kerubi toimittaa tämän kehittymättömän sielun mansiomaailmojen opettajien huostaan. Kerubit toimivat myös mansiomaailmojen opettajina. Lapset personoidaan siihen fyysiseen tilaan, jossa he olivat kuollessaan, ja herääminen tapahtuu, kun lapsen vanhempi saapuu ensimmäiseen mansiomaailmaan. Nämä lapset saavat Suuntaajan noin viiden vuoden iässä. Suuntaajien kanssa olevat lapset varttuvat Aineellisten Poikien perheissä. Finaliittimaailmoissa noin kuudentoista vuoden ikään näistä lapsista huolehtivat serafisuojelijat. Täältä lapset saavat siirron ensimmäiseen mansiomaailmaan.

Ensimmäisessä mansiomaailmassa sijaitsee kuolleistaheräämissali eli persoonallisuuden uudelleen kokoamisen temppeli. Täällä on kohtalonsuojelijaserafien, Ajatuksensuuntajien, ylösnousemuksen arkkienkelten ja Elämäkantajien keskuskohtaamispaikka. Luodun mielimatriisi ja identiteetin passiiviset potentiaalit ovat morontiasielussa, jota kohtalonsuojelijaserafi säilyttää. Suuntaaja säilyttää henkimielen.

Ensimmäisessä mansiomaailmassa kohtaamme Äiti-Hengen jälkeläisen, Morontiasuralaisen, joka toimii henkilökohtaisena oppaana. Yksi Morontiasuralainen on varattu tuhatta kuolevaista varten heidän tutustumisretkiensä oppaiksi ja vapaa-ajanvieton kumppaneikseen. (Morontiasuralaisista lisää kirjan sivulla 545.)

Toiseen mansiomaailmaan saavutaan jälleen serafikuljetuksella. **Kolmannessa mansiomaailmassa** kohtaamme opettajia, jotka ovat kunnialla kruunattuja kerubeja ja sanobeja. (Universumin Äiti-Henki on syleillyt heidät.)

Morontiaaailmojen serafit ovat siirtymävaiheen

hoivaajia, ja he helpottavat kuolevaisten luotujen siirtymistä morontiaolemassaolon vaiheisiin. Heitä on seitsemän jakautumaa:

1. *Serafienvangelistat* auttavat reitinvalinnassa Havonaan ja esittelevät valitun reitin 24:lle Jerusemin neuvonantajalle. He ovat täydellisyiden saavuttamista julistavan evankeliumin evankelistoja. He toimivat jo Urantialla "totuuden ja oikeamielisyyden ihmisopettajien" kanssa, joita he neuvovat pitäytymään opetukseen "Jumalan hyvydestä, joka johtaa parannukseen", ja julistamaan "Jumalan rakkautta, joka karkottaa kaiken pelon."
2. *Rotujentulkitsijat*. "Ensimmäisen taivaan sosiologeja ja etnologeja." Edistävät Urantialla rotuvaluuttettujen työtä.
3. *Mielensuunnittelijat*. "Ensimmäisen taivaan psykologeja." Ryhmätyön organisoojia. Tutkivat Suuntaaja-sielujen olemusta, kokemusta ja statusta. Auttavat meitä "näkemään itsemme sellaisina kuin muut meidät näkevät" ja "tuntemaan itsemme sellaisina kuin enkelit meidät tuntevat." He toimivat Urantialla sanoen kuolevaisille: *Ellei oma mielesi palvele sinua hyvin, voit vaihtaa sen Jeesus Nasaretilaisen mieleen. Hän palvelee sinua aina hyvin.* [553:7]
4. *Morontianeuvonantajat*. Mota-filosofian opettajia: mota antaa stereoskooppisen vaikutuksen merkityksiin ja arvoihin; kosmisen syvyyden perspektiivin saavuttaminen.
5. *Teknikot*. Auttavat sopeutumisessa morontiasfäärien ympäristöön (energia, materiaalit, hengelliset kohteet). Yhdysupseereina Morontiavoiman Valvojien ja Fyysisten Päävalvojien välillä.
6. *Kirjuri-opettajat*. Tosiasioiden muistiinmerkitsemisen menetelmien opettajina. Tosiasioita etsivien opettajia. Satanian historia. *Laki on elämä itse, eivät sen viettämistä koskevat säännöt.* [555:1]
7. *Hoivaavat reservit*. Opettavat paineen, haasteiden, vaikeuksien ja epävarmuuden kanssa elämistä. *Ja heiltä opit kärsimään vähemmän surun ja pettymyksen takia – ensiksikin sillä, että teet vähemmän henkilökohtaisia suunnitelmia muiden persoonallisuuksien suhteen, ja sitten hyväksymällä osasi, kun olet uskollisesti velvollisuutesi suorittanut.* [555:4] Opit tajuamaan sen työn tärkeyden, jota teet kyseisessä maailmassa, ja sen, että työ on tärkeää, minä ei ole. *Minän tärkeys, ei suinkaan työn tärkeys, uuvuttaa kypsyyttä luotuja; juuri tämä minätekijä uuvuttaa, ei suinkaan tavoitteellinen ponnistelu.* [555:5]

Serafit saattavat joutua paikallisuniversumissa palvelemaan niinkin, että jos jokin fyysinen katastrofi tuhoaisi planeetan, Melkisedekit ja Elämänkantajat laajentaisivat dematerialisointimenetelmän kaikkiin tuon planeetan eloonjääviin ja heidät kuljettetaisiin pois serafikuljetuksella heidän olemassaolonsa jatkumista varten valmistettuun maailmaan. (582:3)

Jatkamme kulkua mansiomaailmoissa:

Neljännessä opitaan sosiaalista toimintatapaa sekä satanian kieli.

Viidennessä opitaan uversan kieli ja kosminen tietoisuus herää.

Kuudennessa tapahtuu suuntaajafuusio. – – *serafi lähettää kutsun kuolleista herätettyjä eloonjääneitä valvovalle ylienkelille ja kolmantena päivänä tuomiolle menevien kirjuri-arkkienkelille, ja sitten – – nämä konfirmaation sanansaattajat puhuvat: "Tämä on rakastettu poika, johon olen suuresti mielistynyt."* [538:2]

Seitsemännessä mansiomaailmassa kitketään pois viimeinenkin "pedon merkki" ja kokoonnutaan lasimerelle Jerusemiin lähtöä varten. Matka jatkuu, mutta tämä onkin jo seuraavien luentojen aihe!

Ekskursio Van- tai Urmiajärvelle

Oulussa jo odotellaan, milloin päästään matkaan. Tätä on suunniteltu puolitoista vuotta ja nyt on päätösten aika. Huhtikuussa 2002 suunnitellaan Heijasteen lukijoille kiinnostuksesta riippuen matka joko Vanjärvelle Turkkiin tai Urmiajärvelle Iraniin. Molemmat kohteet ovat yhtä kiinnostavia ja vaikeapääsyisiä. Asiantuntija-opasta ei ole mukana vaan Urmia-luennot luetaan paikan päällä tiimityönä! Ilmoita sähköpostilla tai puhelimitse toimittaja Jouni Nurmelle tai Rauni Tirrille (09) 621 2525, e-mail: kontiki@kontiki.fi kumpi kohde kiinnostaa enemmän. Tarvitsemme myös osoitteesi ja muut yhteystietosi.

Ideoita ja vapaaehtoisia kolmeen messutapahtumaan Helsingissä

Suomen Urantia-seura ja Urantia-säätiö osallistuvat kolmeen messutapahtumaan tulevan syksyn ja talven aikana. Jo perinteeksi muodostuneiden Hengen ja Tiedon Messujen sekä Minä Olen -monitapahtuman lisäksi järjestetään lokakuussa Helsingissä ensimmäiset kansainväliset kirjamesut. Kirjamessuilla käy monenlaista ihmistä, ei niinkään etsijöitä kuin uteliaita, ja siksi kirjamesuille osallistuminen asettaa meille uusia, mielenkiintoisia haasteita ja mahdollisuuden monipuolistaa palvelutehtäväämme. Messuaikataulu on seuraavanlainen:

Hengen ja Tiedon Messut

Suomalainen Yhteiskoulu (SYK), Etelä-Haaga

20.–21.10.2001 (avoinna yleisölle lauantaina 10–19 ja sunnuntaina 10–18)

Helsingin Kirjamessut 2001

Messukeskus

25.–28.10.2001 (avoinna yleisölle 10–18)

Minä Olen -monitapahtuma

Finlandia-talo

9.–10.2.2002 (avoinna yleisölle lauantaina 10–19 ja sunnuntaina 10–18)

Ideoita ja vapaaehtoisia

Mikäli sinulla on ideoita messuosastojen sisustamisesta tai rakentamisesta tai mistä muusta messuihin liittyvästä asiasta tahansa, ota yhteyttä. Tarvitsemme kokeneiden konkareiden lisäksi myös uusia messuemäntiä ja -isäntiä. Messuosastollamme on aina kaksi henkilöä päivystämässä, joista toisella on aikaisempaa kokemusta messuosallistumisesta. Kokeilepa tällaistakin palvelumuotoa. Ilmoittaudu hyvissä ajoin.

Seppo Niskanen

puhelin (09) 496 561

faksi (09) 496 225

sähköposti: seppo.niskanen@kolumbus.fi

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

<p>HALLITUS Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 <i>kalevi.eklof@pp.inet.fi</i></p> <p>Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU Puh. (08) 324 046; 040 502 6604 Faksi (08) 555 5437 <i>reijo.hamari@luukku.com</i></p> <p>Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 <i>helena.juola@pp.inet.fi</i></p>	<p>Jäsenkomitea Kalle Karlsson (08) 510 402</p> <p>Ritva Niemeläinen (05) 451 3216</p> <p>Aili Nurmi (019) 688 0048</p> <p>Tapio Pulli (02) 454 4927</p> <p>Erkki Tahvanainen (014) 667 047</p>	<p>Julkaisukomitea Maija Heikkilä (09) 323 4147</p> <p>Seppo Kanerva (09) 496 561</p> <p>Leena Kari (09) 445 883</p> <p>Jouni Nurmi (09) 755 5070</p> <p>Tapio Talvitie (09) 505 4845</p>
<p>Kristina Siikala, rahastonhoitaja Luhtikyläntie 712, 16300 ORIMATTILA Puh. (03) 777 8191; 040 742 6288 <i>kristina.siikala@pp.inet.fi</i></p> <p>Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33, 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226</p> <p>Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714 <i>martti.vanninen@kolumbus.fi</i></p> <p>Raimo Ala-Hynnä, koulutuskomitean pj. Vanhatie 33, 40530 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 372 2602; 0400 889 732 <i>gadonia@kolumbus.fi</i></p> <p>Matti Tossavainen, konferenssikomitean pj. Heidehofinpolku 5A, 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 <i>tossmatt@hotmail.com</i></p>	<p>Koulutuskomitea Hanna Holopainen (014) 771 929</p> <p>Matti Hulkkonen (05) 451 3216</p> <p>Pentti Lehtelä (09) 805 5209</p> <p>Seppo Niskanen (09) 496 561</p> <p>Pekka Nurmela 0400 803 478</p>	<p>Konferenssikomitea Erja Kalenius (03) 378 9299</p> <p>Yrjö Kuikko (05) 414 1542</p> <p>Sinikka Lilja (09) 851 2442</p> <p>Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194</p>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää syyskaudella 2001 neljä esitelmätilaisuutta. Tilaisuudet pidetään lauantaisin kello **16.15** Koskelan nuorisotalolla, **Antti Korpin tie 3, Helsinki**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

8.9.2001	Eija Seppänen-Bolotinski	Enkelihoidon ja serafipalvelu kuolevaisen Paratiisiin-nousun eri vaiheissa (osa 2/3)
6.10.2001	Stefan Tallqvist	Behz Sarmast'in löydökset itäisen Välimeren pohjasta
27.10.2001	Kalevi Eklöf	Kohti korkeampia kehityksen päämääriä
8.12.2001	Matti Tossavainen	Sielu ja Suuntaaja

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervehtunut mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 496 561 (s-posti: seppo.niskanen@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets every Sunday at 6.00 p.m. at *Seppo Kanerva's* home, Runeberginkatu 54a A 5, 00260 HELSINKI, phone (09) 496 561 (s-posti: seppo.kanerva@kolumbus.fi).

Syyskauden kokoontumiset jatkuvat Helsingissä Rikhardin kirjastossa, osoite Rikhardinkatu 3. Jatkamme luvusta 139. Kokoontumiset torstaisin 18.15–20.00 ryhmätyöhuone, 2. krs. Kokoontumispäivät: 20.9. 4.10. 18.10. 1.11. 15.11. 29.11. Tiedustelut: *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992 (s-posti: pertti.leinonen@megabaud.fi).

Ylistykseen ja rukoukseen omistautunut opintoryhmä Helsingissä. Tarkempia tietoja antavat: *Maija* (09) 323 4147, *Martti* (09) 809 2160 sekä *Joel* ja *Eeva* (09) 221 3125.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin paritoina viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 324 046: 040 502 6604, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 0400 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Karin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.